

Gönüller Turab Oldu

2 Temmuz Vakfı Dostları Gönülleri Birledi

2 Temmuz Pirsultan Abdal Eğitim ve Kültür Vakfı Dayanışma Yemeği 21 Aralık 2018 Cuma Günü Gebze Doğa Restoran'da yapıldı. Sunuculuğunu vakıf başkan yardımcısı Emel Sungur'un yaptığı Dayanışma Yemeği'nde Vakıf Başkanı Muharrem Yılmaz, Alevi Bektaşi Araştırmacısı Yazar Ayhan Aydın ve Öğretim Üyesi Murat Alandağlı birer konuşma yaptı.

Devamı: Say: 9'da

Mursal Henüz Kurtulmuş Değil

TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi, Metalurji Yüksek Mühendisi Cemalettin Küçük ile MTA'nın Mursal Köyü'nde başlattığı altın madeni arama girişimlerini konuştuk. Cemalettin Küçük, Sivas İdare Mahkemesi'nin Yürütmeyi Durdurma Kararına, "Herşey tamam bitti bu iş demek yanlış. Durmayacaklar, yeniden gelecekler, Mursal Köyü'ne yeniden girmek isteyecekler. Başta Divriği Belediye Başkanı olmak üzere, bütün dernekler yeni bir direnişi örgütlemek için görev üstlenmeliler" dedi. **Devamı: Say: 4'de**

KABLO İMALAT SAN. DIŞ TİC. ve PAZARLAMA A.Ş.

Merkez: Okçumusa Cd. Midilli Sk Göladağı İş Mrkz. No: 2/8 34420
Karaköy-İstanbul-Türkiye T.+90 212 251 40 83 pbx-F. +90 212 249 83 00
Fabrika: İstasyon Mah. Baraj Yolu Mevkii Kumesi No: 20 Velimeşe Org. San. Bölge. Çorlu-Tekirdağ T.+90 282 674 38 95-96 F.+90 282 674 38 94

PROFESYONEL ÇÖZÜMLER...

göladağıkablo

www.kablo.com - bilgi@kablo.com

Nakilent Sk. No: 25/101
Sultanahmet - Fatih

İADE ADRESİ

İstanbul SİRKECİ PP.303

Divriği

Gazeteciler gördüklerini, düşündüklerini, bildiklerini samimiyetle yazmalıdır. (K. ATATÜRK)

DİVRİĞİ: AYLIK SİYASİ GAZETE ARALIK: 2018 YIL: 13 SAYI: 136 FİYATI: 5 TL www.divrigi.com.tr

Divriği Kültür Derneği 49. Olağan Kongresi 20 Ocak tarihinde toplanacak. Kongrede Tema "Acil Demokrasi"

Demokrasi Çağrısı

Divriği Kültür Derneği Başkanı
Cafer Yıldız

DKD'DE YENİLENME SİNYALİ

Divriği Kültür Derneği 49. Olağan Genel Kurulu 20 Ocak 2019 Pazar Günü toplanacak. Sarıyer Belediyesi Yaşar Kemal Kültür Merkezi'nde yapılacak kongre, "Acil Demokrasi" teması ile toplanıyor.

DKD Başkanı Cafer Yıldız'ın Divriği Gazetesi'ne yaptığı açıklamada yeni dönem çalışma programını anlattı. Özellikle Divriği ve köylerinde tarımsal üretimi teşvik edici kooperatifleşme girişimlerine ağırlık vereceklerini anlatan Cafer Yıldız şunları söyledi. **"Ülkemizin ve dünyanın karanlık bir süreçten geçtiği bir dönemdeyiz Hepimize çok büyük görevler düşüyor eksiklerimiz yanlışlarımız Olabilir böyle durumlarda birbirimizi ötelemekten dışlamadan bir arada omuz omuza mücadele etmemiz gerekiyor. Bizler iyilik örgütleriyiz."** dedi. Cafer Yıldız, Divriği Gazetesi'ne yaptığı açıklamada, bir dönem daha DKD Başkanlığına yeniden aday olacağını sinyalini verdi. Kongre 20 Ocak 2019 Pazar Günü toplanacak.

Devamı: Say: 11'de

sahinkucuk@hotmail.com.tr

Şahin Küçük Seçmenleri Tanıyor muyuz?

YEREL Seçime giderken seçmen tercihlerini, eğilimlerini iyi analiz ederek pozitif sonuçlara gidecek siyasi çalışma kampanyaları kurabiliriz. Zira kime nasıl hitap edeceğiz, seçmenlerin siyasi beklentileri ne? AKP 2002 yılından beri "Genel ve Yerel" olmak üzere girdiği hemen hemen bütün seçimlerden başarıyla çıktı. Bu seçim başarısını çeşitli gerekçelerle görmezden gelsek bile, buna bir başarı demesek bile şu ya da bu biçimde tam 17 yıldır Türkiye'yi yöneten bir siyasi akıl ve parti var, işte o AKP'dir. Rahmetli Turgut Özal'ın siyaset literatürüne kazandırdığı "Alışsınız Alışsınız" deyiimi yeniden güncel hale gelerek, toplumun hemen hemen bütün katmanları AKP'ye bir şekilde alıştı. Hatta bazı kesimler AKP'nin kısa sürede iktidardan gitmeyeceğine inanıyor? AKP iktidarı başlangıcında doğan çocuklar oy kullanacak yaşa ulaştı. AKP iktidara geldiği tarihlerde 8-10 yaşında olan çocuklar 30 yaşına dayandı. Nüfusumuzun ekseri çoğunluğunu oluşturan bu gençler AKP öncesi Türkiye tablosundan, geçmişten neredeyse habersiz büyüdü? Bu genç kuşaklara nasıl bir siyasi dil kullanacağız? Bu genç kuşaklara nasıl bir gelecek tasavvuru sunacağız? Bu genç kuşakların siyasi tercihlerini nasıl kazanacağız? Elli milyonu aşan seçmen ahalisi içinde genç kuşakların kapsadığı alan neredeyse yüzde elliler seviyesinde. CHP'nin içinde siyaset yapan ana gövde "yaş itibarıyla" gençlerin beklentilerine, dünyalarına etkili yaklaşımlarda bulunamıyor? Hâl böyle olunca genç kuşaklar CHP'den umutlu değil, başka yerlere yüzlerini dönüyor. Yerel seçimlerin en büyük siyasi zaferi "İstanbul ve Ankara" da ilan edilecek. Daha sonra ikinci halka, "Adana, Gaziantep, Hatay, Mersin, Antalya, Aydın, Kayseri, Samsun, Manisa, Kütahya" gibi iller bunu takip edecek. İzmir ve Eskişehir tartışmasız CHP'nin kalesi olmayı sürdürecek? Diyarbakır'dan başlayarak, Doğu ve Güneydoğu illerinde CHP'nin zaten siyasi bir gücü yok sayılır. Buralarda HDP ile AKP yarışacak. Ben bu yazıyı yazdığım güne kadar CHP İstanbul'un 39 ilçe belediye başkan adaylarından hiç birini açıklamadı. Bu durum siyasi bir plansa bunu bilemem? Bu gecikme halk ve seçmen nazarında siyasi başarısızlık şeklinde okunuyor!

Sanat Kenti Avcılar

AVCILAR'DA LEVENT ÜZÜMCÜ RÜZGARİ

Kültür ve Sanat Kenti Avcılar Belediyesi etkinliklerine hızla devam ediyor. Barış Manço Kültür Merkezi'nde düzenlenen 'Anlatılan Senin Hikayendir' adlı oyununu sergileyen Levent Üzümcü Avcılar'lı sanatseverlerden büyük ilgi gördü. Avcılar Belediye Başkanı Dr. Handan Toprak Benli'nin de izleyiciler arasında yer aldığı oyun Kapalı Gişe oynayarak büyük beğeni topladı. **Devamı: Say: 8'de**

Kahvaltıda Buluşma

Divriği'ye bağlı köy derneklerinin düzenlediği sabah kahvaltılı toplantılar 9 Aralık Pazar Günü Ovacık Köyü Derneği'nde yapıldı. Toplantıya 19 Köy Derneği Başkanı, yöneticileri ile Divriği Kültür Derneği Başkanı Cafer Yıldız ile Yönetim Kurulu Üyeleri katıldı. Toplantıda köy derneklerinin yaşadığı sorunlar masaya yatırıldı. Bazı köy dernek başkanları, köy derneklerinin federasyon adı altında yeni bir yapılanmaya gitmesi önerileri gündeme geldi. DKD Başkanı buna cevaben, "Biz zaten fiilen federasyon gibi çalışıyoruz" dedi. **Devamı: Say: 10'da**

YAZARLAR

	Gülümser HEPER 6'da
	Sadık ÇELİK 2'de
	Aydın TONGA 3'de
	Şahin KÜÇÜK 1'de
	Saadet BAYAR 7'de
	Süleyman ZAMAN 8'de
	İsmail ÇINAR 7'de
	Turan ESER 5'de
	Sadık ALBAYRAK

DİVRİĞİ GAZETESİ
divrigigazetesi@gmail.com
0532 327 19 58
POSTA ÇEKİ HESABI
Sadet Bayar: 09548784

keyveni
Kurumsal Hazır Yemek

f Keyvenicatering keyveniyemek keyveni
www.keyveni.com.tr

Atatürk İlkokulu Yılları

DİZİ YAZI

**Cumhuriyet
Döneminde
Divriği’de Eğitim
VIII
İhsan Çalapverdi**

DİVRİĞİ ATATÜRK İLKOKULU

1955-1956 Ders yılı Kasım ayı başında Divriği Atatürk İlkokulunda 1. sınıf verildi. (Fikri, İhsan, Ali’lerin olduğu sınıf) Okul kalabalıktı 1. sınıfı öğretmen Şakir Tamer (rahmetli) ile böldük, okul müdürü ve maarif memuru rahmetli Mehmet Dinçer iyi insan ve iyi arkadaş. Babası Divriği Müftüsü rahmetli İslamoğlu Ziya Hoca idi. Öğretmenler: Şakir Tamer, Hüseyin Dere,

Okulda seneler geçtikçe öğretmenlerden başka yere nakledenler, yeni gelenler oldu. Rahmi Burnaz, Kadri Özcan, Bekir Gültemir, Mehmet Ertunç, Veli Ergün, Ali Ergün, Mustafa Kaplan, İsmail Bal, Hasan Eren, Ali Bayram Eren, Kasım Karakoç, Bedia Törün, Gülten Muratoğlu, Muazzez Yücesoy, Hacer Önder, Abdülkadir Akay, Bekir Büke, Mehmet Emin Koç, Necdet Kurugöl benim devredeki arkadaşlardı. Hepsi de okula ve çocuklara yararlı olmaya çalışırlardı.

olup okulun doğu cephesi önü açık teras idi, burayı sonradan kapatarak iki sınıf yaptık. Okulumuz 1955 den sonra Divriği’nin en kalabalık okulu oldu. Ulucami, Kalealtı, Aşağıhamam, Hacıosman Mescidi, Zelihahtun, Paşa Mahallesi, Güllübağ, İstasyon Mahallelerinin çocukları Atatürk İlkokuluna geliyorlardı. 1966 da ben okul müdürü olduğum zaman okul mevcudumuz 650 öğrenci civarında idi. Okul binası yetmediği için çift öğretim uyguluyorduk. Tabii öğretmen sayısı da artmıştı,

yararlanarak okul ihtiyaçlarını gidermeye çalışırdık. Çalıştığım yerlerde üşenmeyip okul kooperatifi kurardım. Tabii tam yönetmenliğe göre değil çocuklar acil ihtiyaçlarını kolayca alıyorlar yalnız dürüst çalıştırılacak. Ben Atatürk İlkokulunda 16 yıl çalıştım, üç defa 5.sınıf mezun ettim, 6 yılda müdürlük yaptım. 1971 yılı 10 Kasım günü Atatürk ihtilafını yaptıktan sonra (ben ve çocuklar ağlayarak) ayrıldım. Kendi çocuklarımla üniversite tahsilleri için Ankara’ya naklettim. Atatürk

bilgimi artırmıştı, bu nedenle okullarımda rahat çalışıyordum. Çocuk deyip geçmeyin onların her biri öğretmen için birer müfettiştir, onların karşısında bilgili olacaksınız, çocukları seveceksiniz, bayram törenleri sonunda sınıfımı içeri alır onlara şeker dağıtır teşekkür ederdim, sevinirlerdi. Sene sonunda karne dağıtırken sınıfta kalan çocuklara üzüldür hatta ağlardım ama yapamayana da bırakırdım çünkü bir üst sınıfı hiç yapamayacaktı. Okulda seneler geçtikçe öğretmenlerden başka yere nakledenler, yeni gelenler oldu. Rahmi Burnaz, Kadri Özcan, Bekir Gültemir, Mehmet Ertunç, Veli Ergün, Ali Ergün, Mustafa Kaplan, İsmail Bal, Hasan Eren, Ali Bayram Eren, Kasım Karakoç, Bedia Törün, Gülten Muratoğlu, Muazzez Yücesoy, Hacer Önder, Abdülkadir Akay, Bekir Büke, Mehmet Emin Koç, Necdet Kurugöl benim devredeki arkadaşlardı. Hepsi de okula ve çocuklara yararlı olmaya çalışırlardı. Okulumuzda normal öğrenim dışında sosyal faaliyetlere de yer verirdik. Okul müsameresi, kitaplık faaliyeti, Divriği öğretmenlerine örnek dersler vermek .. gibi Okulun müsamere salonu yoktu, istasyondan öğrenci velilerine rica ederek D.D.Y. Şube Şefine 4 adet büyük masa yaptırdık, okulun koridoruna onları yan yana koyarak geçici sahne yapardık, perdesini filan ayarlardık, okula trampet takımı temin ettik.

**Alâeddin Çulcuoğlu
Emekli öğretmen**

Bekir Gültemir, Sait Karslı, Semiha Decdeli, Lemia Törün, Rahmi Burnaz, ismini hatırlayamadığım bir iki arkadaş daha vardı. Öğretmenler arasında tesanüt iyi idi, okul binası Paşa Mahallesinde Nuri Demirağ’ın satın aldığı Osman Bey’in konağı yerinde idi, duvarları taş, tahtalı tavanlı bir kat 7 dersane 1 öğretmen odası

Milli Eğitim Müdürlüğü okulumuz da olduğu için her yönden okulun yükü ağırdı. Memleketimize, öğrencilerimize yararlı olmak için çalışıyorduk. Okul araç ve gereçleri iyiydi. Okul ihtiyacı olarak Sivas’tan yararlanamazdık, okulu koruma cemiyeti ve okul aile birliği, okulda kurduğum kooperatiften

İlkokulunda çalıştığım 16 yıl süresince ortaokula derse giderdim. Sivas Muallim mektebini pekiyi dereceyle bitirmem, Balıkesir Necati Eğitim Enstitüsünde 1 yıl okumam, ortaokulu bitirdikten sonra 1941 yılında Nuri Demirağ Tayyare Atölyesinde çalışmam, uçuş öğrenmemiz görgü ve

Gıda Güvenliği

Sadık Çelik

sadik.celik@keyveni.com

Bitmeyen Zamlar

Gıda fiyatlarındaki önüne geçilmez artışlar yemek sektörüne darbe vurdu Türkiye’de hızla büyüyen ve geniş bir kitleye istihdam olanağı sağlayan yemek sektörü, gıda yani hammadde fiyatlarının artışı sebebiyle zor günler yaşıyor. Günde 5-6 milyonu aşkın kişiye yemek hizmeti veren sektör, içine düştüğü olumsuz durumdan kurtulmanın yollarını arıyor. Ağustos ayında yaşanan dolar yükselişi tüm piyasa dengelerini alt üst etmişti. Son dönemde biraz düşüşe uğrasa da bu durum piyasadaki fiyat artışını etkilemedi. TÜİK verilerine göre Ekim ayı enflasyon rakamları açıklandı. Aylık yüzde 2,67 yıllık yüzde 25,24 oldu. Ülkemizin yaşamış olduğu ekonomik süreçten her sektör büyük oranda etkilendi. Ancak en büyük darbeyi alan sektörlerden biri de ne yazık ki hazır yemek sektörü oldu. Kötü sonu sektörün içindeki insanlar kendi kendilerine hazırladı. Son aylarda yemek sanayisinin ana girdileri olan, yağ, et, tavuk, un, hububat, bakliyat, meyve-sebze gibi ürünlerin yani temel gıdaların neredeyse %100’ü aşkın zam göstermesi, toplu yemek sektörüne oldukça büyük zararlar verdi. Son bir yıl içerisindeki fiyat değişimlerine bakacak olursak, 14 TL’ye alınan 5 kiloluk iyi kalitede bir salça, şu anda 48 TL ve üzerinde satılıyor. 53 TL’ye alınan 18 lt’lik bir teneke ayçiçek yağı, şu anda 110 TL ve yine üzerinde fiyatlara satılıyor. Bu arada bu fiyatları kendi markam olan Keyveni’de de kullandığım kaliteli markalardan örnek veriyorum. Daha ucuza satılan kalitesiz hammaddeler de var. Ama biz aldığımız, ödediğimiz fiyatları biliyoruz. Soğanı geçen yıl 60 kuruşa alıyorduk fakat şu anda 3 TL’ye alıyoruz. Üretici, çiftçi maalesef az ürün ekmiş, hem de hastalık bulmuş. Önümüzdeki günlerde soğanın fiyatının 5 TL’nin üzerine hatta 10 TL’lere yaklaşacağı söyleniyor. Patatesin durumu da aynı soğan gibi... Çünkü çiftçi ülkemizde ne yazık ki artık üretim girdilerinden dolayı ürün ekmiyor. Üretimden çıkmış durumda. Mazot, yakıt, tohum, gübre, işçilik el yakıyor. Ülkemizde bu dönemde üreten adeta cezalandırılıyor. Türk lirası geçen yıla göre yüz yüz değer kaybetti. Ben bu konuyu arzu edenlerle, istedikleri yerde yüz yüze tartışmaya varım. Ülkeyi yönetenlerle de, sektörü idare ettiklerini sananlarla da yüzleşelim. Bu işi dü düştür, hakkıyla yapan bir üretici olarak gelinen durumdan benim canım yanıyor. Üretim yapamaz hale geldik. Sektörün artık bindiği dal koptu ve sektör acımasızca ‘Ayı’ piyasasının eline geçti. Bunlar da uluslararası fonlardır. Maalesef diğer alanlarda olduğu gibi bizim alanımızda da sektörü konsülde ediyorlar. Ülke insanlarının canını yakıyorlar. Uluslararası fonlar insan sağlığıyla oynadıkları için suç işlediklerini düşünüyorum. Hem yerli üreticiyi bitirdiler hem de yerli üreticileri sahadan sürerek kendileri tüketiciye zehir yediriyorlar. Sağlıksız gıdalar, hazır gıdalar, tedahülnden kalkmış kayıt dışı gıdalar, naylon gıdalar bu işletmeler tarafından satın alma kapasitelerini kullanarak yemek verilen öğrenciye, askere, kamu çalışanına ve özel sektör çalışanlarına yani milyonlarca kişiye ulaşıyor. Bu noktada Türk halkının sağlığına kıyılıyor. Ben bu konuda, bu tip işletmelerle her yerde tartışmaya varım. Bu adalet kanalı da olur, bir TV kanalı da olur. 40 yıla yakındır bu sektörde onurumla ve şerefimle var olmaya çalışıyorum. Bu sektörde var olan yöneticilerden, CEO’lardan, uluslararası tekellerin yöneticilerinden daha da iyi bir eğitim geçmiş olan ve felsefeyi de bilen biri olarak düşündüğümü ve inandığımı özgürce dile getiriyorum ve ülkem insanı için bu konunun açık bir şekilde yüz yüze gelinerek konuşulması gerektiğine inanıyorum. Gerçekten bu duruma çare arıyorum. Kendi markam Keyveni, bu uluslararası tekellerle savaşılan dalgalı ve fırtınalı okyanusta yani ‘Ayı piyasası’nda kendi dürüstlüğünü, varlığını ve kalitesini korumaya çalışıyor. Anti kartel yasaları, anti tørs yasaları gelip benim ülkemde de işlesin ve bu işletmeler insanların hayatına kastettiklerinin hesabını versinler. Yemek sektöründe var olan sorunları açıkça konuşabilecek kişi sayısı çok az. Olan da ya hayatını yitirdi ya da sektörden çekildi. Bu sektörün aldığı darbe sadece Ağustos ayında yaşanan kur artışı değildir. Düünden bugüne gelen son 20 yılın sorunudur. Yabancıların sektöre girişi 90’lı yılların ortalarında başladı ve o günden bu güne var olan süreçte eğimli bir arazide yukardan aşağıya kaydık. Parasal güçlerini, sistemlerini, cazibelerini kullanarak ucuz fiyat politikasını, haksız rekabeti, kalitesizliği getirdiler yani kısaca sektörü bitirdiler. Bizim yerli arkadaşlarımız bunlarla aşık atmaya çalıştılar çünkü oyunun yanlış tarafında bulundular. Sektör de yok oldu, insanların sağlığı da bozuldu. Yemek sektöründen beslenen insanların sağlığı ne yazık ki artık tehdit altındadır. Bugün 7-8 TL’lere yemekler alınıp satılıyor. Bu fiyatlara iddia ediyorum ki sağlıklı yemek sunulamaz. Tekrar yineliyorum ki, bu durum önüne geçmek için sektör olarak yüzleşmeye ihtiyacımız var. Uluslararası fonlar ve onların yerli işbirlikçileri bu ülkeye ihanet etmiştir. Sundukları yemekler yemek demeye bin şahit istiyor. Haykırıyorum ki, tedbir alınsın ve bu işe el konulsun. İlgili bakanlıklar ya da Sayın Cumhurbaşkanı herkese sesleniyorum; artık meselenin radikal çözümlerle ele alınması gerekiyor. Ben üzerime düşen görevi yapmaya hazırım.

Bir Tebessüm Yeter

ENGELLİ ÖĞRENCİLERDE N "RİTİMLİ" YENİ YIL KUTLAMASI

BİR TEBESSÜM YÜREKLERİ ISITTI

Engelli Çocuk ve Ailelerine Destek Merkezi (EÇADEM) öğrenci ve aileleri, düzenlenen yılbaşı etkinliğinde 2018'e gülümseyerek veda etti. Kutlama için özel ritim gösterisi hazırlayan çocuklar, izleyenleri kendilerine hayran bıraktı.

Engelli çocukların toplumsal uyumunu sağlamak ve öz bakım becerilerinin gelişmesine destek olmak amacıyla çalışmalarını sürdüren Engelli Çocuk ve Ailelerine Destek Merkezi (EÇADEM), öğrenci ve aileleri için yeni yıl kutlaması organize etti. Sarıyer Belediyesi'nin kısa bir süre önce kendilerine tahsis ettiği

Sarıyer Belediyesi'nin kısa bir süre önce kendilerine tahsis ettiği yeni kampüslerinde düzenlenen kutlamada bir araya gelen fiziksel ve zihinsel engelli öğrenciler, ritim enstrümanları ile verdikleri konserle izleyenlere keyifli anlar yaşattı. Sarıyer Belediye Başkanı Şükrü Genç yeni yılı çocuklarla geçirdi.

yeni kampüslerinde düzenlenen kutlamada bir araya gelen fiziksel ve zihinsel engelli öğrenciler, ritim enstrümanları ile verdikleri konserle izleyenlere keyifli anlar yaşattı. Koç Üniversitesi Rektör Yardımcısı Prof. Dr. İrşadi Aksun ve Sarıyer Belediye Başkanı Şükrü

Genç'in katıldığı etkinlikte gönüllüleri eğlenen EÇADEM'liler yeni yıl pastasını hep birlikte kesti.

BAŞKAN GENÇ ONLARI YALNIZ BIRAKMADI

Yılbaşı kutlamasında çocukların heyecanına ortak

olan Sarıyer Belediye Başkanı Şükrü Genç, alkışlarla karşılandı. Üniversite ve belediye işbirliğiyle hayata geçirilen EÇADEM projesinin mutluluğuna mutluluk kattığını söyleyen Başkan Genç, "Bir üniversite sadece öğrenci yetiştiriyor, belediye ise sadece yol ve asfalt yapıyor sanırsınız. İşte sosyal sorumluluk böyle bir şey. Yeni bir yıl, yeni umutlar yeni, sevinçler.. Yaşadığımız acı günleri geri bırakarak; toplumun iç içe olduğu sağlıklı, huzurlu bir yıl diliyorum" diye konuştu.

KALBİME DOKUNAN PROJE

Koç Üniversitesi'nin birçok projede yer aldığını fakat EÇADEM'in ayrı bir önemi olduğunu belirten Rektör Yardımcısı Prof. Dr. İrşadi Aksun ise; "Her geldiğimizde kalbime dokunan tek proje burası. EÇADEM'in yeri hepimizin gözünde bambaşka. İyi ki sizlerle birlikte bu yola çıktık. Keyifli nice yıllar dilerim" dedi.

Martın sonu bahar...

**SİVAS ANADOLU'NUN
PARLAYAN YILDIZI
OLACAK**

**ALİ
AKYILDIZ**

**SİVAS
BELEDİYE BAŞKAN ADAYI**

Gökhan Günaydın

26. Dönem CHP Milletvekili

Kenevir Tartışması

Bugünlerde Erdoğan'ın kenevir ekimine sık sık vurgu yapması dikkat çekiyor. Birdenbire ortaya çıkan bu tartışmanın nedenini anlamak için, 1970'lere gitmekte yarar var.

1960'ların sonunda ABD'de Nixon yönetimi, Türkiye'de haşhaş ekim ve üretiminin yasaklanması konusunda hükümetlere baskı yapıyordu. Demirel Hükümetinin haşhaş ekilen il sayısını 4'e kadar daraltması, ABD'yi tatmin etmedi. 1971 Muhtırası sonrası kurulan Erim Hükümeti, haşhaş ekimini tamamen yasakladı.

1974'te ise Ecevit, ABD'nin tüm itirazlarına rağmen, haşhaş ekimini kontrollü olarak serbest bıraktı. Muhafazakar kesimler bu başarıda Erbakan'ın da pay sahibi olduğunu söyleyegeldiler..

Aradan 45 yıl geçti. Türkiye'de 15 yıldır tek başına iktidar olan AKP Genel Başkanı Erdoğan, kendi memleketi olan Rize'de eskiden kenevir ekilebildiğini, oysa artık ekilemediğini belirterek bu durumdan (anlaşılmaz biçimde) şikayet ediyor..

Bakalım gerçekler nasıl;

Hint Keneviri önemli bir bitkidir. Bir dekarlık kenevir tarlası, 25 dekarlık orman kadar oksijen üretir. Bir dekar kenevir tarlasından, dört dekar ormana yakın kağıt elde edilebilir. Kenevir'in vejetasyon döneminin dört ay olduğu ve uygun bölgelerde yılda üç ürün alınabildiği düşünüldüğünde, kenevirin önemi ortada. Kenevir aynı zamanda esrar yapımında da kullanılabilen bir bitki, bu yönüyle farmakolojik ve narkotik özellikler de taşıyor.

Buna karşılık, Erdoğan'ın kenevir sevgisinin, salt olarak, kenevir bitkisinin tarım sanayi entegrasyonuna katkısı ve ithalatına ödenen para olmadığı kanısındayım. Çünkü böyle üstün özellikleri olan daha birçok üründe (pamuk, soya, çeltik vb) Türkiye net ithalatçı konumda.

Türkiye'de Hint Keneviri, "izne bağlı kültür bitkisi" konumunda olup 19 ilde (Amasya, Antalya, Bartın, Burdur, Çorum, İzmir, Kastamonu, Kayseri, Karabük, Kütahya, Malatya, Ordu, Rize, Samsun, Sinop, Tokat, Uşak, Yozgat ve Zonguldak) ekilebiliyor. Görüldüğü üzere, izin almak suretiyle kenevir Rize'de de ekilebiliyor. Ancak Türkiye'de üretim maliyetleri yüksek, geliri düşük bir bitki olması nedeniyle üretici kenevir ekimini önemli ölçüde daraltmış durumda. Bu bağlamda, 2004 yılında 3.750 dekar alanda 30 ton üretim yapılırken, günümüzde ekim alanı 24 dekara, üretim de 1 tona gerilemiş durumda. Yıllık 2 ton civarındaki kenevir tohumu ithalatına 2,3 milyon dolar düzeyinde para ödendiğini de sözlerimize ekleyelim.

Türkiye'de son 15 yıl içinde çiftçinin ekmekten vazgeçtiği alan miktarının 30 milyon dönüm, yılda tarımsal hammadde ithalatına ödenen paranın da 10 milyar dolar düzeyinde olduğu düşünüldüğünde, kenevir ürününün Erdoğan'ın dilinden düşmemesinin nedeninin ekonomik kaynaklı olmadığı değerlendirilebilir.

Erdoğan, 31 Mart'a 78 gün kalmışken, yeni bir sahte tartışma açmak ve buradan kahramanlık üretmenin peşinde. Aslında memleketi Rize'de bile kontrollü olarak ekilebilen bir ürünü yasaklı gibi göstererek, buna meydan okuyan bir portre çizmeye ve oy devşirmeye çalışıyor. Bunu yaparken de, çöken tarımın sorumlusu olduğu gerçeğini, emperyalizmi sözde suçlayarak, gizlemeye çalışıyor. Gerçekler bunlar, takdir yurttaşın..

**Yerel haberi en doğru
adresinden okumak için;**

**Divriği Gazetesi'ne abone
olun, adresinize gelsin**

“Mursal Kurtulmuş Sayılmaz”

MTA'nın Mursal Köyü'nde başlattığı altın arama girişimine karşı köylülerin açtığı dava sonucunda Sivas İdare Mahkemesi Yürütmeyi durdurma kararı verdi? Mahkeme kararını ve gerekçelerini siz de okudunuz?

Bu karar ne anlama geliyor? Önce bir şeyi netleştirelim. Mahkeme yürütmeyi durdurma kararı verdi diyerek aslında iptal kararını anlatıyorsunuz. Yürütmeyi durdurma ilk başvuruda verilir. Sonra eldeki verilerle yargılamaya yapılır ve sonuca varılır. Şu an mahkeme Mursal Köyü'nde sondaj yapılması işleminin ÇED olmaksızın yapılmasını iptal etmiştir. Burada mahkeme önemli konulara vurgu yapmıştır. Sondaj işleminin öyle istediğin yeri delmek demek olmadığını! Doğaya açılan yaraların yaratacağı sorunlara, kullanılacak yardımcı malzemelerin doğayı hasara uğratacağına vurgu yapmıştır. Bunu MTA ve Valiliğin Yalanlaması, inkar etmesine rağmen tespit etmiştir. Ve burada çalışma yaptığınızda hasar oluşacaktır. Bu hasarı belirtin ve nasıl tedbir alacağınızı raporlayın. Yani ÇED (Çevresel Etki Değerlendirmesi) yapın diyor. Bu ne demek çevresel etkiler kaçınılmaz. Bitti mi hayır. ÇED raporu hazırlayıp gelecekler. Yeniden başlanacak. Hazır olun.

Yürütmeyi Durdurma Kararında önemli ayrıntılar var bunu ayrıca soracağım? Adım adım gidelim isterseniz? MTA Elemanları Mursal Köyü'ne girmeden evvel köylülerin ve Divrigililerin yapacağı bir şey

TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi, Metalurji Yüksek Mühendisi Cemalettin Küçük ile MTA'nın Mursal Köyü'nde başlattığı altın madeni arama girişimlerini konuştuk. Cemalettin Küçük, Sivas İdare Mahkemesi'nin Yürütmeyi Durdurma Kararına, “Herşey tamam bitti bu iş demek yanlış. Durmayacaklar, yeniden gelecekler, Mursal Köyü'ne yeniden girmek isteyecekler. Başta Divriği Belediye Başkanı olmak üzere, bütün dernekler yeni bir direnişi örgütlemek için görev üstlenmeliler” dedi.

TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi
Cemalettin Küçük

var mıydı? Ne yapılabilirdi? Mahkemenin iptal kararı var. Yürütmeyi durdurmaya da aşan. Mursal Köylüleri direniş konusunda çaba sarf etmiştir. Ancak gereken desteği alamamışlardır. Köylülere sokağa çıkma yasağı OHAL koşulları

ve sıkıyönetim uygulanmış. Köy baskı ve tehditle ötesine geçmiş; bir fiil işgal edilmiş gibi kendi askerlerince ablukaya alınmış evlerden çıkış yasaklanmıştır. Bu koşullarda köy dışında yaşayan inanlar destek verip kamuoyu

oluşturması gerekirken, bunu ya ciddiye almamışlar yada bugün yaşanan baskıcı koşullarda cesaret edememiştir. Mursal da yaşanan sorun tek başına orada yaşayanların değil o coğrafyanın sorunudur. Kangal-Çetinkaya-Bakırtepe de işletilen altın madeni bunun örneğidir. 3. kez mahkeme iptaline rağmen 4. işleme başladılar. Kimse geline sonucunu görmedi, görmek istemiyor. Zehirli yok edilmiş bir coğrafya oluşuyor. Bu durum yolunuzun üzeri görün Mursal'ın geleceğini görün. Burada mücadele edilmez ise görün diyorum. Divriği'de bunları söyledim. Gidin görün dedim. Belediye araç ayarlasın dedim. Ama hala bir organizasyon yok. Önümüzde yerel seçim var. bu konuya karşı durmayan adayları deşifre edin. Mevcut belediye başkanı bu konuyu yerinde göstermek üzere Bakırtepe'ye, Ilıç'a gezi düzenlemeli. Hâlâ konuyu gündeme almamış gözüküyor. Ağustos ayında bunları konuştuk. Ana konu Mursal Köyü'nde bırakılıyor. Bu doğru değil. Kentlerin geleceği ardındaki havzalıdır. Yamadağı Uludağ, Yılanlı Dağ yoksa, Kangal, Divriği, Ulaş yoktur.

Şimdi soralım; Yürütmeyi Durdurma Kararının gerekçelerini okurken neler gördünüz? Bu karara göre Mursal Köyü Kurtuldu mu? Bir kurtuluş yok. Mahkeme kararında iki duruma vurgu yapmıştır. Birincisi komisyonların oluşumunun oldu bitti ye getirilerek işlem

yapılmaya çalışıldığı, hızla işi aşmak olduğu, yani usul açısından. İkincisi ise sondaj işleminin masum olmadığını, başta su kaynakları, meralar olmak üzere yaşam alanlarımız zarar vereceği ve bundan yaşayan insanların etkileneceği tespitidir. Burada Mursal köyünün kurtulup kurtulmadığına, Bakırtepe'ye bakarak siz karar verin.

Bundan sonraki süreç nasıl işleyecek?

Prosedür tamamlayıp yeniden gelebilirler. Baştan başlanabilir. Her an tedbirli olmalı. Başta dediğim gibi etraftaki örnekleri halka göstermeli. Bu görev yerel yönetimin sorumluluğunda. Kürsüde konuşup işi zamana yaymakla olmuyor. İlk iş yakın örneklerle vatandaşları taşımaları.

MTA'nın Mursal Köyü'nde yaptığı sondaj çalışma alanları su kaynakları havzasında bulunuyor. Başta Mursal Köyü olmak üzere, Divriği'nin içme suyu, buna ek olarak yaklaşık 20 köyün sulama suyu bu havzadan sağlanıyor? Mursal'da olası bir altın madeni işletme sahası haline getirilmesi düşünüldürse, Divriği'yi ve bölgeyi nasıl bir gelecek bekliyor?

Mahkeme sondajın masum olmadığını tespit ederek işlemi iptal etmiş. Sondaj derinliği kadar kuyu açılacak, çukur olacak bu durumda neler olmaz ki; dediğim gibi örneklerine bakın. Tekrar ediyorum. Bakırtepe ve Ilıç yanı başınızda gidin görün kararı verin. Bunu yerel yönetim yapmıyorsa dernekler yapsın. Yerinde bilgi isterlerse gelip başında anlatayım. Ama buradan halka anlatmak zordur. Gidilip görülecek. Yaşanan sorunlar yerli insanlardan dinlenecek

Türkiye'nin hemen hemen her bölgesinde onlarca, belki de yüzlerce doğayı tahrip eden çeşitli girişimler var? Enerji, Altın ve maden işletmeleri girişimleri başta olmak üzere, buna ek olarak, kum, çakıl, mermer vs gibi unsurları da ekleyelim. Bütün bunların sonucunda telafisi imkânsız tabiat bozulmaları gündeme geliyor? Bu ranta dayalı yağmacı zihniyetin arka planında ne var? Bu konu küresel bir konu olabilir mi?

Kapitalizmin kar hırsı bu! Sömürecek, doğayı insanı hayvanı emeği.... sömürü küreseldir. Yerli işbirlikçileri var. Ama Mursal özelinde yineliyorum. Etrafınız felaket örneği dolu. Yerel yönetimler halkı bilgilendirmede olanakları sağlamalı, onlar yapmaz ise dernekler devreye girmeli. Bizden bilgi istediğinizde gelir konuyu örneği başında anlatır gösteririz. Buyurun ilk iş Bakırtepe yada Ilıç'a sefer yapılınsın. Mücadele yeni başlıyor. Sorduğunuz bütün soruların yanıtları oralarda.

**30 Yıllık
Belediyecilik
Tecrübemle**

**SORUNLARI
BİLİYORUZ
ÇÖZÜM İÇİN
GELİYORUZ**

Nimet BAYLAN BAZAN

CHP AVCILAR BELEDİYE BAŞKAN ADAY ADAYI

TÜRKİYE'NİN BİRLEŞTİRİCİ GÜCÜ

**Mimar
Sevil KARABUDAK**
CHP
Avcılar Belediye
Meclis Üyesi Aday Adayı

📷 sevil karabudak
📘 sevil karabudak

Devlete göz kırpan Aleviler

Aydın Tonga

ALEVİLİĞİNİN TEMSİLİ VE ALEVİ ÖRGÜTLENMELERİ
Anooshirvan Miandji, “Doğruyu söyleyince doğru insan olunmuyor, doğruyu yapınca olunuyor.” der. Herhangi bir meseleyi kendine misyon edinip, mesuliyet üstlenenlerin aklından çıkarmaması gereken düstur bu sanırım. Başka bir biçimde de ifade edecek olursak insanın aynası sözleri değil, yaşamı, üretimidir.

Mensubiyet önemli bir iddia. Hele o mensubiyeti kurumsal bir ölçekte temsil ettiğinizi söylemek sizi daha önemli kılar. Zira siz artık iddianızı örgütlü bir ölçğe taşımış ve bu ölçkle halkın karşısına çıkmış olursunuz. Bu bağlamda hatalarınız ve katkılarınız zaman geçtikçe yalnız adınıza değil üstlendiğinizi iddia ettiğiniz inanca, değere, anlayışa da yazılır. Örgütsel temsiliyetin böyle bir ağırlığı ve anlamı vardır. Bu öyle bir önemdir ki, savunduğunuz değerleri ileri taşıyıp, toplumsallaştırabileceği gibi, geriletip, çözülmesine de sebep olabilir.

Alevi toplumu adına hareket ettiğini öne süren örgütlü yapıları analiz ederken yukarıda ifade ettiğimiz anlayış temelinde değerlendirmek gerekir diye düşünüyorum. Öncelikle bu kurumlar, Alevi toplumunun temel değerlerine örneğin rızalık anlayışına, örneğin ikrâr'a; özünü dara çekmeye ne ölçüde bağlılar? Eline, beline, diline sadık olan düsturuna ne ölçüde hizmet ediyorlar? Katılımcı, çoğulcu, demokratik yönetim modelini gereği gibi hayata taşıyabiliyorlar mı? Zira deyişlerinde, nefeslerinde, gülbanklarında her daim iyiyi ve doğruyu işaret edip onu tüm insanlık için sahiplenirken, örgütlerin kendi içlerinde bu değerlerden mahrum kalması yola katkı değil, zarar verir. Çünkü mensubiyet beraberinde mesuliyeti getirir. Alevi örgütlülüğüne bu açıdan baktığımızda oldukça önemli sorunlar yaşadığını ifade edebiliriz. Şöyle ki bu örgütlenmelerin önemli bir kısmı mensubiyet dilini söylem üzerinden sahiplenirken, eylem pratiğinde sınıfta kalmakta dahası sahiplendikleri söylemden de uzaklaşmaktalar.

Bir örnekle başlayalım. Hz.Ali Mısır Valisi Malik El Eşter'e yazdığı bir mektupta şöyle der: "Tayin ettiğin yardımcı, memur, asker ve polis tarafından fakir ve güçsüzlere uygulanan zulüm ve baskının önüne geçmelisin. Korku ve şiddeti ortadan kaldırıp, sertliği ve darlığı kendinden uzak tutmalısın ki, insanlar seninle yüz yüze kenardan, çekinmeden konuşabilsinler." Bu satırlardan da anlaşılacağı üzere Hz. Ali halka

Alevilik bağlamında saydığımız ve “öze” vurgu yaptığımız bu sorunlar pek tabi olarak “iktidarlaşma” sorunsalından ayrı olarak okunamaz. Bir yandan siyasal iktidara hoş gözükmeye öte yandan kişisel/örgütsel iktidarı önde tutmaya meyilli örgütler, hiç kuşku yok ki, Alevilik değerlerini ve yolunu değil, kendi ikbal ve çıkarlarını temsil etmektedir. Bu noktada Elias Canetti’nin şu ifadelerini hatırlatmakta fayda var.

Aydın Tonga
İslam Tarihçisi

uygulanan zulme ve baskıya karşı durduğunu açık yüreklilikle ifade ederken, kendilerinin uygulayacağı politikalarda da bu hususa önem vereceklerini belirtmekte. O halde bir Alevi örgütlenmesi öncelikli olarak “zulme, baskıya, haksızlığa karşı durma” ilkesini kabul etmelidir. Devam edelim isterseniz. Yine aynı mektupta şu satırlarda geçmekte: “Ey Mâlik! İyilik eden ile kötülük işleyeni eşit tutmaman gerekir. Çünkü bu eşit muamele iyi insanları iyilikten vazgeçirir, kötü insanları da kötülüğe dadandırır.

Yöneticilerin sorumsuzca davranan birtakım özel dostları vardır ki bunlar halka zulmeder, insanları insafsızca ezmeye çalışırlar. Bu zulmü önlemek için, yakın çevrende dolaşan dostlarına ve hısımlarına devlet imkânlarından yararlanma hakkı vermemelisin. Kimi insanlara küçük de olsa farklı muamele yapmak tüm halkın tepkisine yol açabilir.” Ali’nin yolundan gittiğini söyleyen kurumlar benzer biçimde bu satırlara sinen ruhu da temsil etmelidir. Fakat burada önemli olan bir nokta var; Alevi örgütlenmeleri yukarıda aktardığımız anlayış ve ilkeleri görünürde ya da sözde değil eylem pratiğinde hayata geçmelidir.

Görebildiğimiz kadarıyla Alevi örgütlenmelerinin çoğu sahiplenilen ilkeleri hayata geçirmekte noktasında iyi bir sınav veremediler ve hala veremiyorlar. Çünkü bu örgütlenmeler, Aleviliği şekilci ve ritüel yanı ile sınırlı tutarak, özünden, değerlerinden arındırmakta adeta ona hayat veren, onu anlamlı kılan felsefi köklerinden koparmakta. Bu anlamda yaşanan pek çok vaka orta yerde durmakta. Burada tek yek olaylara girmeyeceğiz elbet. Lakin şunu söyleyelim ki, zalimle işbirliği içerisinde

girmekte zalimleşmektir; halka uygulanan baskıyı, zorbalığı görüp her şeye rağmen kişisel/kurumsal çıkarlar için kimi iktidar odakları ile yan yana gelmekte zalimleşmektir; “kutsal” adına hareket ettiğini öne süren bir kurum bu temel bilinçten yoksunsa orada zaten yürünen yol, inanılan yol değildir. Bakın şu Gülbank Cem’de dile getirilmekte: “Allah, namerde-merde muhtaç eylemeye. Duvarımızdan taş, gözlerimizden yaş dökmeye. Genç yaşta ölüm, ihtiyarlıkta zulüm vermeye. Hak evimizin, toplumumuzun ağız tatlılığını bozmaya. Huzur vere, dertlerimize derman, hastalarımıza şifa, borçlarımıza eda nasip eyleye. Yolumuzu yolsuza, yüzümüzü nursuza uğratmaya. Gökten hayırlı rahmetler, yerden hayırlı bereketler; ana babasına, toplumuna hayırlı evlatlar vere.” Buradaki mesaj gayet açık. Cemevleri bu öğreti ve düsturla yoğrulmalı, bu değerlerin ışığı altında var olmalıdır. Fakat siz kalkıp

tam da bu değerlere aykırı hareket eden daha açık bir ifadeyle toplumun dirliğini, huzurunu, barışını bozan kişi ya da kurumlarla hareket ediyorsanız, ne yürüttüğünüz cem cem olur ne de sürdürdüğünüz yol sahip çıktığınız yol olur. Bu anlamda yukarıda saydığımız sorunlar ölçeğinde kimi Cemevi derneklerinin çok sorunlu biçimde faaliyet yürüttüğünü açık sözlülükle ifade etmemiz gerekir. Bu durum adeta “Siyasal İslam” varı “Siyasal Alevilik” biçiminde tezahür etmektedir. Örneğin yolun başat değerlerine aykırı biçimde Cemevi yapanlar, bu durumu “inanca hizmet” olarak tanımlayabilmekteler. Başlı başına bir yazı konusu olan bu konunun ayrıntılarına şimdi girmeyeceğiz ama ibadethanelerin çoğluğu sahiplenilen inancı ileri taşıyor olsaydı, on binlerce cami yanı başımızda dururken ahlaki/etik ilkelere dünyanın önde gelen ülkeleri arasında olurduk, lakin durum tam tersi.

Alevilik bağlamında saydığımız ve “öze” vurgu yaptığımız bu sorunlar pek tabi olarak “iktidarlaşma” sorunsalından ayrı olarak okunamaz. Bir yandan siyasal iktidara hoş gözükmeye öte yandan kişisel/örgütsel iktidarı önde tutmaya meyilli örgütler, hiç kuşku yok ki, Alevilik değerlerini ve yolunu değil, kendi ikbal ve çıkarlarını temsil etmektedir. Bu noktada Elias Canetti’nin şu ifadelerini hatırlatmakta fayda var diye düşünüyorum: “Besin vermekle buyruk vermek arasında sıkı bir bağ vardır.” Sözü uğurlarken şunu ayrıca belirtelim; öze ruhunu veren temel değer ve düsturlar ortada iken sözde bunlar adına hareket edip, sahiplenilen değerlere sırt çevirmek, inancı rant aracı haline getirmektedir. Buna karşı çıkacak olanlar da öncelikle yola revan olan canlılardır.

Av. İsmail Metin

Mahmut Erdal’ın Saz’la Tanışması (II)

Bu şekilde ben yoluma devam ediyordum ki benim gideceğim yol tarafında kurtların uluma sesleri geldi. Artık geri dönme şansım da yoktu, çünkü Eşke köyü çok uzakta kalmıştı.. Bekleyemezdim de. Hava çok soğumuştur. Beş on dakikaya kadar da her yer karanlık olacaktı. Karanlık tam basmadan patikadan ve ağaçların içinden çıkıp öküz arabası yoluna kavuşmam gerekiyordu. Yüz metre kadar ilerlediğimde baktım yedi sekiz tane kurt hem hafif hafif uluyorlar hem de bana doğru sürünerek geliyorlardı. O anda kafamdan kaynar sular döküldü. Öyle bir korktum ki anlatamam. Ne yapacağımı şaşırdım. Ben bir çocuğum ve etrafımda yedi sekiz tane aç kurt bana doğru geliyorlardı. Üzerime saldırdıklarında beni birkaç dakikada parça parça ederlerdi. Kurtlar yata kalka bana doğru gelmeye devam ettiler ama hareketleri çok yavaştı. Sanıyorum bana yaklaştıklarını belli etmek istemiyorlardı. Tuzağa düşürdükleri bir şeyin kaçmaması için ürkütmek istemiyorlar gibi bir halleri vardı. Kurtlar bu şekilde sürünerek yanıma kadar geldiler. Kurtlarla benim aramda beş on metrelik bir mesafe kalmıştı. Bana yaklaştıklarında hepsinin de dişleri çemkirmiş vaziyette dışarıdaydı. O an işin ciddiyetini daha iyi anladım. Ben ne yapacağımı şaşırdım. Gayri ihtiyari olarak sazi kılıfından çıkardım. Sazı onlara doğru silah gibi tuttum. Tellerine hızlı hızlı vurdum. Ya bu taktik işe yarayacaktı ya da kurtlar beni yiyeceklerdi. Başka hiçbir şansım yoktu. Kurtlar yanıma dört beş metre kalaya kadar geldiler. Sonra birden ayağa kalkıp önümden atlayarak dereyi geçtiler, oradan da çaya indiler. Hava kararmıştı ama uluma ve ayaklarının sesinden nerede olduklarını anlayabiliyordum. Çayı geçtiklerinde bir gürültü koptu. Sanki kurtların hepsi birbirine girmiş gibi bağırta sesleri geldi. Bulunduğum bölgelerde insanlar cin peri görürlerdi. Daha doğrusu öyle inanılırdı ve akşam saatlerinde kimse yalnız başına oralara gitmezdi. Ben acaba cinler mi gözüme gözüktü diye düşündüm ve bu sefer daha çok korkmaya başladım. Çünkü kurtlar tam üzerime atılacakları zaman çekip gittiler. Hem kurdun korkusu, hem cin perilerin korkusu beni iyice etkiledi. Ben tam korkunun doruk noktasındayken kavaklıkların içerisinde bir ışık gördüm. Işık bana doğru geliyordu. Ben bir anda her şeyi unuttum ve ışığa bakmaya başladım. Işık bana doğru geldi ve baktım ki gelenler Aşık Ali Metin'in babası Haydar ağa ve küçük oğlu Cemal. Haydar ağa beni görünce şaşırdı. Bana "Mahmut oğlum ne arıyorsun bu kış günü buralardı. Burada yalnız gidilir mi, kurtlar seni yer, dağda kalırsın, donarsın" dedi. Ben de Sincan'dan geldiğimi söyledim. Konuşurken Kurtları gördüğümü ve ondan korktuğumu, bir iki dakika önce önümden çaya geçtiklerini ve çayda bir gürültü sesi geldiğini söyledim. O zaman Haydar ağa "Öyleyse kurtlar koyunu yedi" dedi. onlar da kaybolan koyunlarını arıyorlarmış. Bu arada hava tamamen karardı. Üç kişi olunca kurt korkusu ve dağda kalma korkusu kalmadı. Çayı geçip kurtların sesinin geldiği yere gittik. Gittiğimizde koyundan sadece etrafa saçılmış yünler kalmıştı. Yani bütün şey beş on dakikada oldu. Bu sürede kurtlar koyunu yok etmişlerdi. Eğer ben sazi silah gibi yapıp tellerine hızlıca vurmasam ve Haydar ağağil oralarda olmasa muhtemelen kurtlar bana saldıracaklardı. Benim yanımdan kaçarken çayda tesadüfen koyuna rastlamışlardı. Oradan köye kadar Haydar ağa ile gittim. Korkum kalmamıştı ama soğuktan donma tehlikesi geçirdim. Eve vardığımda babam ve anam çok korkmuşlardı. Evin bir oğluydum ve ondan dolayı beni çok nazlı büyütüyorlardı. Babam bana asla kızmazdı. Gör arkamdan ne kadar kızdı ama yüzümü görünce hepsini içine attı. İşte ilk sazımı böyle aldım. İyi ki de Sincan'a gitmişim ve o sazi almışım.

GENEL KURUL İLANI

Divriği Ovacık Köyü Yardımlaşma Derneği Olağan Genel Kurulu

Derneğimizin Olağan Genel Kurulu 20 Ocak 2019 Pazar Günü saat 14:00 da **Esenler Kazım Karabekir Mah. 2. Cad. 1006 Sk. No:4/A Esenler-İstanbul** adresinde bulunan dernek merkezinde toplanacaktır. Çoğunluk sağlanamadığı takdirde kongre 27 Ocak Pazar Günü aynı yer ve saatte çoğunluk aranmadan yapılacaktır. **Yönetim Kurulu**

GÜNDEM

- 1- Açılış ve yoklama
- 2- Divan Başkanı Seçimi
- 3- Saygı Duruşu
- 4- Yönetim ve Denetim Kurulu Faaliyet Raporlarının Okunması ve Müzakeresi
- 5- Yönetim ve Denetleme Kurullarının ayrı ayrı ibrası
- 6- Tahmini bütçenin görüşülüp onaylanması
- 7- Yeni yönetim ve Denetleme Kurulu Asil ve Yedek Üyelerin seçimi
- 8- Dilek ve temenniler
- 9- Kapanış

GENEL KURUL İLANI

Divriği Erikli Köyü Kalkındırma Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği 12. Olağan Genel Kurulu

Derneğimizin 12. Olağan Genel Kurulu 17 Şubat 2019 saat 14:00'de, **İkitelli Keresteciler Sitesi 8. Blok. No:8/A Kat 4 Başakşehir-İstanbul** adresindeki dernek merkezinde yapılacak. Çoğunluk sağlanamadığı takdirde kongre 24 Şubat Pazar Günü aynı yer ve saatte çoğunluk aranmadan yapılacaktır. **Yönetim Kurulu**

GÜNDEM

- 1- Açılış ve yoklama
- 2- Divan Başkanı Seçimi
- 3- Saygı Duruşu
- 4- Yönetim ve Denetim Kurulu Faaliyet Raporlarının Okunması ve Müzakeresi
- 5- Yönetim ve Denetleme Kurullarının ayrı ayrı ibrası
- 6- Tahmini bütçenin görüşülüp onaylanması
- 7- Yeni yönetim ve Denetleme Kurulu Asil ve Yedek Üyelerin seçimi
- 8- Yönetim Kuruluna derneğin amaçlarına uygun faaliyet gösteren kooperatiflere üye olma yetkisi verilmesi.
- 9- Dilek ve temenniler
- 10 - Kapanış

Ozanlar yurdu boş kalmaz

AYHAN AYDIN

Divriği'nin Yürekli Sesi;
Halk Ozanı GARİP HİDİR ÇULHA

Bir büyük inanç ve kültür yapısı olan Alevi - Bektaşî Yolu içinde; aynen dedelerimiz, babalarımız, dervişlerimiz gibi HALK OZANLARIMIZ da bu yapının, ana taşıyıcı unsurları olmuşlar, yüzyıllar boyu üstlendikleri kutsal görevleri büyük özveriler göstererek yaşatıp bugünlere getirmişlerdir. Gelecek kuşaklara inancımızı, kültürümüzü, geleneklerimizi aktarmak, yaşatmak, tanıtmak amacıyla günümüz inanç ve toplum önderlerimizin görüş ve düşüncelerini, görüntülü, yazılı ve sözlü olarak almak büyük bir görev olacaktır. Bu vesileyle yaklaşık 30 yıldır bu yolda büyük özveriyle bir “araştırmacı – gazeteci” olarak naçizane emek vermekteyim. Söz uçar yazı kalır, derler. Tüm amacım inancımıza, kültürümüze hizmet etmek, yaşayan kültür unsurları olan ve “gelenegi sürdüren” değerli insanların yaptıklarının kayıt altına alınması, bilinmesi, gençlerimize aktarılması için çaba sarf etmektir. Mütevazı kişiliğiyle bizlere örnek olan, ozanlık geleneğini yaşatan Garip Hıdır Çulha ile yaptığım söyleşiyi siz değerli okurlarımızın ilgisine sunuyorum...

Sizce “Halk Ozanlığı” neyi ifade ediyor?

Halk Ozanlığı; halkın duygularını, düşüncelerini önceden sezebilen, günlük siyasi ve toplumsal olayları şiirleştirip, şaz eşliğinde yine halka anlatabilmektir.

Çocukluk döneminizdeki ailesel ve çevresel şartlarınız nasıldı?
Çocukluk dönemim çok güzel geçti. Ben ailenin tek oğlum; benden büyük üç ablam, benden küçük üç kız kardeşim var. Babam rençperlikle uğraşırdı. Yeme içme yönünden imkânlarımız genişti. Ancak düzenli bir para gelirimiz yoktu.

Bir Alevi ocağına bağlı mısınız?

Evet, Seyit Garip Musa Sultan Ocağı'na bağlıyım.

Küçüklüğünüzde ve gençliğinizde cemlerde bulundunuz mu?

Çocukluğumda 4 veya 5 yaşımdayken bir defa cemde bulundum. Bir defa deyince bizim köyümüzde son cem, 1960 yılların ortasında yapıldı bu cem günlerce sürdü. O tarihten sonrada cem yapılmadı. Son birkaç yıldır Seyit Garip Musa Sultan etkinliklerinde yapılıyor.

Dedeler, zakirler, mürşitlerle bir arada yaşadınız mı?

Tabii ki yaşadım. Seyit Garip Musa Sulta Türbesi köyümüzde olduğu için bu ocaktan gelen dedelerimiz de köyümüzde bulundukları için her zaman iç içe yaşadık. Ayrıca dedelerimizle kirvelik bağlarımız var, Güneş köyü talipleri genelde çocuklarını Seyit Garip Musa Sultan ocağından olan Dedelerin kucaklarına koyarlar.

Sizce dedeler kimlerdir?

Zor bir soru. Dedeler genelde Seyit soyundan gelir, yani kökleri Ehli Beyt'e dayanır, bunların yanında bir ocaktan ya da dededen feyz almış, el almış olan dikme dedelerimiz de var. Dedeler hem Pir, hem Mürşit, En Önemlisi de Rehberlerdir.

En çok hangi ozanların şiirlerinden etkilendiniz?

Pir Sultan Abdal'ın bütün şiirlerini okudum. Şah Hatayi deyişlerini de çalar söylerim. Ayrıca çağımızın ozanlarından Âşık Rıza

Aslandoğan, Mahzuni Şerif, Âşık Veysel, Mahmut Erdal, Âşık Daimi ve Muhlis Akarsu bunların hepsi beni etkilemiştir.

İlk şiir tecrübeleriniz nasıldı? Ne zaman şiir yazmaya başladınız?
İlk şiirim bir güzellemedir. Bir dörtlük şöyle; “Karamı kaşların sürme mi çaldın, Huri melek misin sen nerden geldin, Naz etme sevdiğim bağrımı deldin, Kurban olurum yar yar hayranım sana...” Kesin tarihini bilmiyorum ama on dört, on beş yaşlarında yazmış olmalıyım.

Bade içme gibi bir durumunuz oldu mu?

Hayır, Ben Bade içen Ozanlardan değilim. Bu bir Hakk vergisi bir de genlerden geliyor, benim babam müziği çok severmiş daha gramofonun nadir bulunduğu zamanlarda bir gramofon almış. Fakat bütün köylülerin her gün

Topluman çoğu kesimi halk ozanını, âşıklarını tanımıyor bile. Bir deyişi, türküyü hangi sanatçı okuyorsa onu biliyorlar. Bunu hangi Ozan yazmış, bestelemiş, bu konuları çok az bilen kişi var. Ayrıca sanatçılar bile ekranlarda halk ozanlarını, âşıklarını metler, överler, ekran dışında gerekli saygıyı göstermezler.

dinlemeye gelip ev halkını rahatsız edince Babaannem bunu nereden aldıysan götür geri ver, demiş. Babam da geri vermiş. Yani biraz sevgi ve meraktan biraz da genlerden geliyor. Çamşılı Başören köyünden değerli Ozan Ali Ertekin annemin teyzem oğludur.

Şiir yazarken özendiğiniz, örnek aldığınız, ozanlar kimlerdi?

Yedi Ulu Ozanın deyişlerinden etkilenmemek mümkün değil, hepsinden etkileniyorum. Pir Sultan Abdal, Şah Hatayi, Kul Himmet, Yunus Emre başta geliyor. Çağımız Ozanlarından; Âşık Veysel, Mahsuni Şerif, Davut Sulari, Âşık Daimi, Feyzullah Çınar, Mahmut Erdal gibi Ozanlarımızdan etkilendim.

Dünyaya bakışınız, insan, tabiat hakkındaki fikirleriniz nelerdir?

Dünyaya bakışım; çağın değişmesiyle dünya da değişiyor, mevsimler de değişiyor; kışımız yazımız yağışlarımız günden güne değişiyor. Küresel değişme yani kötüye doğru gidiyor. İnsanlarda Çağın gereklerine göre değişiyor. Sene seneyi aratır oldu. İnsanlar yaşamını menfaat üstüne sürdürüyor. Eskisi gibi dostluk, arkadaşlık hatta akrabalıklarda çok zayıfladı. Gelirine göre dostluk, akrabalık ve arkadaşlıklar fark ediyor. Tabiatı da günden güne öldürüyoruz, ağaçları, yeşili kesiyoruz yakıyoruz, yok ediyoruz. Yanlış ilaçlamalarla tarım alanlarını, doğayı kirletiyoruz, birinci sınıf tarım topraklarını imara açıp binalar yaparak bitiriyoruz, yani doğayı da katlediyoruz. Bir dörtlükle şöyle seslendim: “Gelin

toprakları katletmeyelim, Binaları yamaçlara yapalım, Tarlalık yerleri tüketmeyelim, Binaları yamaçlara yapalım.”

Kaset ve Kitabınız Var Sanırım?

2002’de Reca Müzik’te yaptığım “Ne Deyim Gücüm Yetmedi” isimli, içinde 11 tanesinin bana ait, toplam 12 adet türkü ve uzun havaların olduğu bir kasetim var. 2004 Çamşılı Hüseyin Abdal Yayınları Av. İsmail Metin’in teşvikiyle yaptığım Bağ Çiçekleri adlı kitabım yayınlandı. Nisan 2011 yılında kendi çabalarımla Barıştan Yana adlı ikinci kitabım yayınlandı.

Anadolu Aleviliği hakkındaki fikirleriniz, bilgileriniz nelerdir?

Sevgi, saygı ve bilimin öncelikli olduğu yaşamda bunları kendine pusula etmiş bir inançtır Anadolu Aleviliği.

geçimsizlik, husumet, kin aslında yok. Ama siyasilerin oy ve koltuk yani menfaati için insanları senden benden deyip kutuplaştırması yüzünden insanlar birbirlerine hor bakar oldular.

Türkiye’nin geri kalmışlığını nelere bağlıyorsunuz?

Dinin siyasete alet edilmesine.

Sizce bu toplumu neler değiştirebilir?

Tabii ki eğitim bilim ve de Laikliği benimsemek.

Sizce demokrasi nedir? Demokrasi bir ülkede insanların Özgürlüğüdür. Düşünce özgürlüğü, ibadet özgürlüğü, kısacası laikliğin olması işlemesi kanunen uygulanması gibi. Gerçek bir demokrasinin yaşanabilmesinin şartları nedir? Bu seçilen liderlere ve hükümetlere bağlıdır. İnsanlar seçeceği kişileri iyi değerlendirip oylarını o yönde kullanırlarsa demokrasi daha iyi yaşanır. Ben böyle tanımlıyorum.

Halk ozanlığında ne gibi değişmeler yaşanmıştır? Halk ozanları önceden cem törenlerinde zakirlik yaparmış, dedelerden, pirlerden büyük ölçüde feyz alır, bilgi dağarcığını doldururlarmış. Ayrıca köy odaları toplantılarında, düğünlerde, kahvelerde çalar söyler halk ile bir araya gelirlermiş. Günümüzde bunlar yok denecek kadar azaldı. Şimdi teknolojinin artmasıyla televizyon internet gibi görsel basının artmasıyla Ozanlık Âşıklık Komşuluk ilişkilerinin bile günden güne zayıfladığını görüyoruz maalesef.

Halk ozanlığında ne gibi değişmeler yaşanmıştır?

Halk ozanları önceden cem törenlerinde zakirlik yaparmış, dedelerden, pirlerden büyük ölçüde feyz alır, bilgi dağarcığını doldururlarmış. Ayrıca köy odaları toplantılarında, düğünlerde, kahvelerde çalar söyler halk ile bir araya gelirlermiş. Günümüzde bunlar yok denecek kadar azaldı. Şimdi teknolojinin artmasıyla televizyon internet gibi görsel basının artmasıyla Ozanlık Âşıklık Komşuluk ilişkilerinin bile günden güne zayıfladığını görüyoruz maalesef.

Topluman ve devletin halk ozanlarına bakışını, yaklaşımını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Topluman çoğu kesimi halk ozanını, âşıklarını tanımıyor bile. Bir deyişi, türküyü hangi sanatçı okuyorsa onu biliyorlar. Bunu hangi Ozan yazmış, bestelemiş, bu konuları çok az bilen kişi var. Ayrıca sanatçılar bile ekranlarda halk ozanlarını, âşıklarını metler, överler, ekran dışında gerekli saygıyı göstermezler. Devlette zaten hiç bakmaz ozanlara. Kültür, örf, adet, derler. Ama bu milletin temel kültürünü oluşturan Ozan ve Âşıklarına gerekli maddi ve manevi desteği sağlamazlar.

Dedeler, babalarla ozanlar arasındaki ilişkilerin daha yoğun olabilmesi için neler yapılabilir? Cem ve Kültür evlerinin etkinleşmesi gerekir ve Dedeler Babalar Ozanlar gerekli saygıyı görmeleri gerekir.

MEVCUTTUR

**Aranıp gezinme cemi cihanda
Aradığın her şey sende mevcuttur
Allah'ın ruhu var ten denen handa
Aradığın her şey sende mevcuttur**

**Arşın sonu yoktur dünyanın dibi
Sana yol göstermiş her gelen nebi
Ol ulu Hünkâr'ın dediği gibi
Aradığın her şey sende mevcuttur**

**Her türlü millete bir gözle bakın
Nefsini ıslah et haramdan sakın
El açtığın makam sana çok yakın
Aradığın her şey sende mevcuttur**

**Kem bakma kimsenin canı malına
Meylini ver hakkın gerçek yoluna
İyi bak kalbinin sağ ve soluna
Aradığın her şey sende mevcuttur**

**Yardım eyle güçsüzlere düşküne
Doğru yolu göster köre şaşkına
Sevgiden ayrılma Allah aşkına
Aradığın her şey sende mevcuttur**

**Bir çıkmaza girip kendini yorma
Olura olmaza kün hakkı sorma
Garip Hıdır der ki uzakta görme
Aradığın her şey sende mevcuttur**

Toplum

Prof. Dr.
Gülümser Heper

hepergulumser@gmail.com

Hükümete
Demokrasi Dersi

Demokrasi mücadelesi dünyada artık boyut değiştirdi, Türkiye’de de dünyada da kitlesel örgütler gücünü kaybetmeye başladı, yerini çok daha güçlü spontan kitlesel eylemler almaya başladı. Teorik tartışmaları yetersiz olsa da pratik eylemlerini medyada görüyor, duyuyoruz. İletişim teknolojisinin sayesinde bugün Paris’te yükselen alevlerden haberimiz var. Dün Allah’ın günü şarap içip, bonfile yediğini düşündüğümüz Fransız halkının hiç de düşündüğümüz gibi yaşamadığını görüp, gelecek endişesiyle bedenini ortaya koyduğunu biliyorsak iletişim teknolojisi önemli. Dünyada demokrasinin geleceğini mahalle kahvesinden öğrenip tartışacak, zamanların çok ilerisindeyiz.

Kitlesel örgütler güç kaybettikçe insanların iletişime ihtiyacı bir o kadar derinleşti. Kapitalist dünyanın teknolojisile yeni bir örgütlenme modeli olabileceği yıllar önce aklımıza gelmezdi. Ama oldu mu? Oldu! Tv’si interneti, telefonu, gazetesi derken dünyada demokrasinin evrilşine tanıklık ediyoruz. Paris’te yakılan ateşin dumanını koklayacak kadar Fransız emekçi kesimiyle hemhal olduk. Neoliberal kapitalizmin yarattığı felaketlerin en önemlisi demokratik kurumların çöküşüyle başladı. Emekçi sınıfın özlük haklarını savunması gereken sendikalar birer birer sisteme teslim oldu. Partiler kendi içinde demokratik yapısını kaybetti, yerleşik düzenin bir uzantısına dönüştü, kaybetmeyenler se ekonomik olarak kısaca alındı, kitlelere ulaşımı engellendi.

Ancak kapitalizm kitlesel yeni bir örgütlenme modelinin gelişebileceğini hesaplayamadı. Türkiye’de bu modelin en sağlam örnekleriyle dünyaya bir ivme kazandırdı. Cumhuriyet yürüyüşleri ve gezi ayaklanmaları kitlesel yeni bir modeldi. Öyle bir modeldi ki dünya demokrasisine öncü nitelikler taşıyordu. Silahsız, slogansız ve davetkardı. Fransa’da emekçiler hesaplaşmanın meydanlarda olduğunu ve olacağını artık çok daha net görüyorlar. Sistemle hesaplaşma aracsız, dolaysız, her türlü imkân ve kabiliyetle şehirlerin büyük meydanlarında gerçekleştiriyorlar. Fransız demokrasisinin yerleşik kurumları tehlikenin farkında. Macron’un kısa süreli anlaşmalarla çözümler üretmesi mümkün görünmüyor. Kibri ise eylemcilerin ona yönelik tavırlarını güçlendiriyor. Kitlelerin gücünü arkasına alan sosyalist partiler artık çok daha tavizsiz. Fransa’da kapitalist düzenin ağır yaralar alacağı mutlak. Avrupa’nın tüm ülkeleri ve yöneticileri yaklaşan tehlikenin farkında. Mayıs 68 hareketi gibi, kitlesel eylemler Brüksel, Hollada, Bulgaristan, Afrika ülkesi Burkina Faso ve Irak’ta alevlenmeye başladı. Sosyologlar yorumluyor, tarihçi geçmiştten örnekler veriyor ve dindirilemez öfkenin baskılanamayacağını dile getiriyorlar.

Fransa’da eylemciler 68 ayaklanmasında kısmi de olsa bir zafer kazanmışlardı. Öğrencilerin önderliğinde başlayan hareketler işçilerin zaferine büyük katkı sağlamıştı. Dönemin lideri Charles de Gaulle elbette Macron gibi acemi ve kibirli değildi. Hem güvenliği sağladı hem de işçilerin haklarını verdi. O sayede Fransız demokrasisi kısmi bir zafer kazandı ancak yerleşik düzen yine de değişmedi. Macron’un olmayan tarih bilinci ve azgınlaşmış kapitalist düzenden aldığı güçle süreci yönetemeyeceği mutlak. Fransa’da kitlesel eylemler tarih boyunca kısmi başarılarla noktalandı. Halk yönetime yurttaşlık haklarını, emeğin gücünü defalarca hatırlattı. Şimdi Fransa’da yeni bir dalga yükseliyor; ezilse bile ardında halkın demokrasi talebini iletecek, belki bir Halk Meclisi’ni yönetime sokacaklar. Bunlar önemli şeyler, çok önemli...

Ancak Türkiye’de durum farklı. Demokrasi kültürü yerleşmemiş bir toplumsal yapı söz konusu ve elbette demokratik hak taleplerini anarşizm olarak niteleyen, silahla, copla, tutuklamayla yani saf anlamda şiddetle çözeceğini düşünen bir hükümet var. “Burası Fransa değil” denmesi manidar. Ancak ağır da bir korku var, var çünkü demokratik hak talebi silahla çözülemez, yıkım sadece talep edenle sınırlı kalmaz. İlkel yöntemlerle hak taleplerinin baskılanması tabiri caizse ateşe benzin döker. Ne ekonomi kalır, ne ülke kalır, ne de talep. Bu akli selim bir yöneticinin yapacağı iş değil. Üstelik tarihte sadece pasif eylemlerle yani dövülerek, öldürülerek yine de diktayı yenmiş bir Gandhi örneği var. Bu yazıyı okuyup kitlesel eylem provokasyonu yaptığımı zannetmeyin. Böyle bir toplumda kitlesel eylemlerden oluşabilecek sonuçları irdeliyorum. Hükümete aklınızı başınıza alın diyorum. Demokraside hak talebini anarşizm olarak tanımlamanın tarihsel geçerliliği yok diyorum. Tarihteki bütün demokratik eylemlerin sonucunu irdeleyin ve emekçi sınıfı ezmeyin diyorum. Hükümete demokrasi dersi vermek suç ise buyurun buradayım...

KÖY DAĞARCIĞI
Hazırlayan: Saadet BAYAR
bayarsadet@gmail.com
www.divrigi.com.tr
divrigigazetesi@gmail.com
0532 327 19 58

Bu sayfada yayımlanmasını istediğiniz, değerli bulduğunuz, şiir, fotoğraf gibi belgeleri bizlere ulaştırabilirsiniz bu sayfada yayımlanır.

KISSADAN HİSSELER

**HELAL PARASI OLAN
HELAL MALI ALIR**
“Dert gezer derman gezer
itikattadır nazar”

**Dedemden aldığım
emanettir.**

Zamanın birinde bir pekmez satıcısı varmış, her gün elli ki-lo pekmez sırtlar gider gezdirir gezdirir bir türlü satamazmış. Bir gün bir kahvenin önünde ellerinin arasına başını almış düşünürken, karşısında oturan bir Bilge kişi bunu takip eder ve seslenir: “Beyefendi, nedir derdin Kara denizde gemilerin mi battı?” der. Düşünen kişi kafasını kaldırır karşısında kâmil bir kişi görür, çıkışacağı yerde sakince konuşur.

“Beyim, düşünmeyip de ne yapayım? Üç gündür sırtımda elli kilo pekmez dolandırıyorum bir kilo satamadım” der. Bilge kişi, “oğlum satamadınsa neden boşuna yük taşırsın demek millet pekmez yemiyorlar” der. Pekmezci, “nasıl yemez-ler Efendi, elin uşağı cayır cayır

satıyor, hem de su kattıkları halde” der. Bilge kişi, “peki, sen su katmıyor musun” der. Pekmezci, “hâşâ, efendim nasıl su katarım, o zaman haram olur, Tanrı hara-mı gırtlığımdan geçirmesin” der. Bilge kişi pekmezciyi bir kenara çeker, “bak oğlum konuş-tuklarımız ikimizin arasında kalacak tamam mı” der. Pekmezci, “tabi baba hiç merak etme” der. Bilge kişi sorar, “sen kaç kilo taşırsın” der. Pekmezci, “elli, altmış, yetmiş kilo taşıyım” der. Bilge kişi der ki: “Oğlum bak sen elli kilo pekmeze on kilo su katacaksın, satın da gelince o on kilonun parasını üçüncü sokakta beş numarada oturan yetimlere vereceksin dikkat et unutup o yetimlerin hakkını yemeyesin” der. Pekmezci, “hayhay efendim nasıl onların hakkını yerim” der. Bilge, “Hadi ne duruyorsun hemen işe başla ve durma sat hem sen kazan hem de o çocuklar biraz palazlansınlar” der. Pekmezci kalkar gider,

Hazırlayan: Ali Adil Atalay (Vaktidolu)

Bilge’nin dediklerini yapar ve hem de satar gelir, on kilonun parasını o yetimlere verir. Böylece devam eder. Her gelip gittikçe o Bilge kişiyi arar bir türlü göremez, aradan iki yıl geçer, birde bakar ki: Bilge kişi oradadır, hemen yanına sokulur. “Efendi nerelerde kaldın her gün bakarım seni bulamam” der. Bilge kişi sorar, “nasıl vazifene dikkat ediyor musun” der. Pekmezci, “evet efendim iki yıldır hiç ara vermedim, hem de çok güzel satışlar oldu efendim” der. Bilge sorar, “peki çocukların hakkını noksansız devamlı verdin mi” der. Pekmezci “evet efendim noksansız verdim.” Bilge: “Peki, nasıl çocuklar biraz palazlaştılar mı?” Pekmezci: “Evet efendim onlar da, ben de palazlaştık da bu işin sırnı çözemedim, aylarca dolu gittim dolu geldim satamadım da, bu olaydan sonra hiçbir gün dolu gelmedim bunun sebebini iki yıldır merak eder dururum. Beni aydınlatırsan mutlu olacağım” der. Bilge kişi, “iyi dinle

anlatayım, aşığın biri der ki: Herkes kazancına bir hile kattı, doğru dürüst helal yiyen kalmadı. Dediği gibi, evlat herkesin parası helal olacak ki o helal malı ala da yiye, sen ne güzel haram kazanmadın, yetimleri de palazlandırdın, onlar da bu olayı bilmedikleri için onlara da bu mubahtı” der. Bu kıssadan hisse alanın demine Hü...

**Dikkat eyle dostum haramı yeme
Haram helali de alır götürür
Lisanını düzelt yalanı deme
Yalan söz imanı talar götürür**

Vaktidolu

**Ölümünün 117. Yılında büyük Dünya Şairi
Nazım Hikmet’i saygıyla, özlemle anıyoruz.**

Piraye

Ne güzel şey hatırlamak seni :
ölüm ve zafer haberleri içinden,
hapiste
ve yaşıım kırkı geçmiş iken...

Ne güzel şey hatırlamak seni :
bir mavi kumaşın üstünde unutulmuş olan elin
ve saçlarında
vakur yumuşaklığı canımın içi İstanbul toprağının...
içimde ikinci bir insan gibidir
seni sevmek saadeti...
Parmakların ucunda kalan kokusu sardunya yaprağının,
güneşli bir rahatlık
ve etin daveti :
kıkırsız çizgilerle bölünmüş
sıcak
koyu bir karanlık...

Ne güzel şey hatırlamak seni,
yazmak sana dair,
hapiste sırtüstü yatıp seni düşünmek :

filânca gün, falanca yerde söylediğin söz,
kendisi değil
edasındaki dünya...

Ne güzel şey hatırlamak seni.
Sana tahtadan bir şeyler oymalıyım yine :
bir çekmece
bir yüzük,
ve üç metre kadar ince ipekli dokumalarım.
Ve hemen
fırlayarak yerimden
penceremde demirlere yapışarak
hürriyetin sütbeyaz maviliğine
sana yazdıklarımı bağıra bağıra okumalıyım...

Ne güzel şey hatırlamak seni :
ölüm ve zafer haberleri içinden,
hapiste
ve yaşıım kırkı geçmiş iken...

Nazım Hikmet RAN

Yeni Sivas Tur

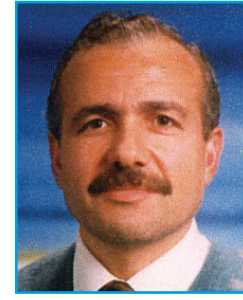
Divriği’ye Gitmek Artık Çok Kolay

Ankara	0312 364 99 91
İstanbul	0212 658 08 21
Sivas	0346 226 18 64
Divriği	0346 418 24 27
Kangal	0346 457 24 11
Zara	0346 816 44 72
İmranlı	0346 861 26 40
Çetinkaya	0346 477 61 75
Hafik	0346 841 25 49
Ulaş	0346 781 25 80

www.yenisivasturizm.com

Divriğililerin Öz Malı

**İsmail
Çınar**

cinar-i@hotmail.com

Solaçık

**Paralı Poşet İle
Çevrecilik?**

1 Ocak 2019 tarihinden itibaren, marketlerden alış-veriş yapanlar, kullanacakları her poşete 25 kuruş ücret ödeyecekler. Çevre Bakanlığı bu uygulamanın gerekçesinde, çevreye yayılacak olan plastik-naylon kirliliğini azaltmak olarak açıklıyor. Çevreciler bu gerekçeye gülerlermi, ağlarmı bilmiyorum. Burada iki ihtimal var; birincisi toplumun çevre bilincinden yoksun ve duysız olduğunu düşünmüş olabilirler, yada, kendilerinin çevre bilinci gelişmemiş demektir. Her iki ihtimalde vahim.

Nedenmi?

Denizlerimiz, dağlarımız ve tüm çevremiz plastik artığıyla kaplanmış biyolojik atıklarla boğulurken hiçbir çabası olmayanların bu söylemleri inandırıcı olabilir mi? Avrupa’dan çöp ithal edip, elin çöpünü kendi topraklarımızda geri dönüştürenlerin samimiyetine ve gerekçesine inanılır mı? Bu gün dünyamızın en önemli iki sorunundan biridir çevre sorunu. Gelişen teknoloji sonucu artan saanayi üretimi ve sera gazlarının havaya salınımı küresel iklim değişikliğine sebep olmaktadır. Küresel iklim değişikliği önlenemez doğa felaketlerine yol açmakta ve devlet yöneticileri bu gerçeği görmezden gelerek çözüm yolunda bir çaba sarfetmemektedir. Diğer yandan şirketler, maden çıkarımı adı altında, havayı, toprağı ve suyu zehirleyerek tam bir çevre katliamı işlemektedir. HES (Hidro Elektrik Santrali) adı altında suların hapsedilmesiyle derelerin canlılığı ve doğanın endemik yapısı yok edilmektedir. Uluslararası sermayenin ulaşım ve taşımacılığı yararına yapılan karayolları ile Kuzey Ormanları yok ediliyor. İnsan sağlığı, beslenme ve ülkeye getirdiği gelir açısından çok değerli varlıklar olan, zeytinlikler rant uğruna imara açılıyor. Alplerden sora dünyanın ikinci doğa harikası Kaz dağlarında 16 işletmeye maden çıkarma izni verilmiş, 36 noktada ise arama ruhsatı verilmiş, bölgede yaşayan köylüler ve sahip oldukları canlı hayvanlar ölüm tehditi ile karşı karşıyayken kimse bizi poşeti ücretli yapmakla çevrecilik yaptığına ikna edemez. Olsa-olsa aklımızla alay etmek olur. Uzmanlar, plastik şişelerdeki suların Kansorejen yaydığını ifade ederken, devletin yasaklamayıp, insan sağlığının tehdit edilmesine göz yumarak çevre yada toplumsal sağlıkla ilgili sorumluluğunu yerine getirmeyenlerin çevrecilik yaptığını söylemelerine ancak, “kargalar güler”.

Gazeteci Pelin Cengiz 2 Ocak 2019 tarihli (artı gerçek) köşesinde şu bilgiyi paylaşıyor: “OECD’nin 2015 verilerine göre, Türkiye çöpünün sadece yüzde 1’ini geri dönüşüme yollarken, gerisini ise katı atık sahasına gönderiyor. Science dergisinde yayımlanan araştırmaya göre, Türkiye plastik atıkları geri dönüştürme konusunda en başarısız ilk 20 ülke arasında. Çöpleri toplamakla yükümlü belediyeler, 2016’da 31 milyon ton çöp toplamış. Türkiye İstatistik Kurumu’na göre bu çöplerin sadece yüzde 9,8’i geri dönüşüme gönderildi”. Kendi çöp sorununu çözemeyenlerin Avrupanın çöpünü alıp geri dönüşüme kazandıracağını söylemeleri inandırıcı olabilir mi? Kendi sokağını temizlemeyenlerin elin sokağını temizleyeceklermiş!! Çevre Bakanlığının birinci derecede sorumluluk alanına girecek olan çevre bilincinin yükseltilmesi ile ilgili ciddi bir çabası yokken, poşetlere ücret almakla çevreye sahip çıkıyorlarmış.Fabrika atıkları yada teknolojisi yetersiz arıtma sistemleri sularının denizlere akıtıldığı haberlerini medyada sık sık duyuyoruz, ancak bunlara caydırıcı bir ceza verildiğini duymuyoruz. Peki tüm bunlar karşısında sizin çevreciliğinize kim inanır? Sadece inanmak isteyenler inanır, aklını kullanan hiçkimse inanmaz. “DOĞA, İNSANI ZORLA TESELLİ EDEN BİR DOSTTUR” Goethe

“ÇÖZÜMDE GÖREV ALMAYANLAR PROBLEMİN BİR PARÇASIDIR” Goethe

**Divriği Gazetesi
Abone İletişim Bilgileri**

**Divriği Gazetesi’ne Abone Olun,
Yerel Haberden Haberinizi Olsun.!**

Saadet Bayar: 0532 327 19 58

Pir Sultan'dan Nazım Hikmet'e

Avcılar Kültür-Sanatla Nefes Alıyor

Kültür sanat kenti Avcılar'da vatandaşlar sanatla soluklanmaya devam ediyor. Avcılar Belediyesi'nin Barış Manço Kültür Merkezi'nde düzenlenen etkinliklerin dün geceki konuğu usta sanatçı Hasan Yükselir'di. Avcılar halkının yoğun ilgi gösterdiği konserde dinleyenler Pir Sultan'dan Nazım Hikmet'e müzik şöleni yaşadı. Avcılar Belediyesi Aralık Ayı Kültür Sanat Etkinlikleri Devam Ediyor

Avcılar Belediyesi Aralık ayı Kültür- Sanat etkinlikleri tüm hızıyla devam ediyor. 7'den 70'e tüm Avcırlıların yoğun ilgi gösterdiği etkinliklerde sanatseverler tiyatrodan Müzikal'e sanatın bir çok dalı ile nefes alıyor. Avcılar Belediyesi'nin Barış Manço Kültür Merkezi'nde düzenlenen etkinliklerin dün geceki konuğu Hasan Yükselir'di.

Avcılar Belediyesi Aralık ayı Kültür- Sanat etkinlikleri tüm hızıyla devam ediyor. 7'den 70'e tüm Avcırlıların yoğun ilgi gösterdiği etkinliklerde sanatseverler tiyatrodan Müzikal'e sanatın bir çok dalı ile nefes alıyor. Avcılar Belediyesi'nin Barış Manço Kültür Merkezi'nde düzenlenen etkinliklerin dün geceki konuğu Hasan Yükselir'di. Avcılar halkının yoğun ilgi gösterdiği konserde dinleyenler keyifli dakikalar yaşadı. Pir Sultan'dan Nazım'a" Avcılar'ın bir "Kültür ve Sanat Şehri" olduğunu belirten Avcılar Belediye Başkanı Dr. Handan Toprak Benli, Hasan Yükselir'in eşsiz yorumuyla Pir Sultan'dan Nazım'a türkülerle uzandık. Değerli sanatçımız başta olmak üzere tüm müzisyenlere ve yoğun

ilgisiyle salonu dolduran Avcırlı hemşehrilerimize teşekkür ediyorum." dedi.

mühendisliğindeki önemine inanan belediyeçilik anlayışımızla kültür ve sanat etkinliklerimize devam ediyoruz.

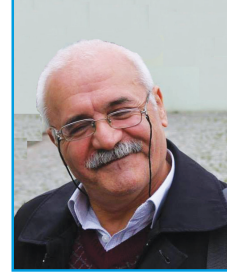
akademikleştirdik. Kültür Sanat Etkinliklerimiz kapsamında birçok sanat dalının yer aldığı birbirinden renkli programlarımızı

Avcılar'da Sanat Rüzgarı
Kültür-Sanat etkinliklerine hız kesmeden devam edeceklerini söyleyen Başkan Toprak Benli; "Sanatın toplum

'Sanatsız kalan bir milletin hayat damarlarından biri kopmuş demektir' diyen Mustafa Kemal'in izinden giderek Avcılar'da sanatı kurumsallaştırdık ve

Avcırlılar ile buluşturacağız. Her ay düzenli olarak ücretsiz gerçekleştireceğimiz kültür sanat etkinliklerimize tüm kültür sanat dostlarını bekliyoruz" dedi.

Süleyman Zaman

sulzam1956@hotmail.com

İnsanın Özlemi ve Umut

Zamane Köşesi

İnsanı diğer canlılardan ayıran en önemli özellik, insanın gelecek düşü, yarınını kurgulama, ütopyalar yaratma vs. gibi sanal değerler var etmesidir. İnsan, en son tahlil de doyumsuz olan, elde ettiğiyle yetinmeyen, daha çok, daha fazla kazanmak ve sahip olmak isteyen bir varlık. İnsanların genelin de, doyumsuz isteklere karşı, yetersiz kaynaklar ya da paylaşım eşitsizliğinden doğan, elde edilemeyen dımsel ve tınsel istekler, özlemler ve yaşanmamışlıklar yoğunluğu mevcuttur. İşte, insanı mutsuz eden de söz konusu yoğunlaşmış ve elde edilememiş özlemler toplamıdır. Ama insan, gelecek düşü kuran, sanal dünyalar yaratan bir akıllı varlıktır. İnsanın, bugün isteyip de elde edemediklerine, gelecek de ulaşacağına olan inanç onu hayata bağlar. Belki bu istek bir düş de olsa, bu "düş" insanın, geleceğe akmasını, yaşamını sürdürmesini sağlayan bir enerji oluşturmaktadır. Bu enerjinin adı umuttur. Umut, karşılanamayan duyguların, özlemlerin ütöpik karşılığıdır. Bu anlamda, insanı yaşama bağlayan pozitif bir güçtür. Özlem olmadan umut olmaz. Özlem, insanın ulaşamadığı, kendisinden uzak olduğu, eksikliğini duyduğu, özüne katmak istediği vs. ama yakınlaştığında veya elde ettiğinde kendisini tamamlayacağı herhangi bir şeyi beklemektir. Doğanın en temel yasası "eksiklik yasasıdır". Özlem, eksikliğe duyulan arzudur. Parçanın kendisini bütüne katması veya bütünün kendisini tamamlamak için parçaya yönelmesi ve duymuşadığıyla birleşmek istemesidir özlem... Özlenen şey karşılandığın da "özlem" olmaktan çıkar. Ama karşılanmadığında ise insan da olumsuz duygular, abartılı düşünceler ve aşırı eylemler vs. gerçekleştirebilir. Özlem, sevgiyi, sevgi yaşamı besler. Bundan dolayıdır özlenen şey, devinim sağlar. İnsanı çalışmaya iten en önemli itici güç, elde etmek düşünesi ve bunun için de kaynağa ulaşma istencidir. Bu da dımsel değer üretmekle olasıdır. Bu değere ulaşmak için insanlar çalışırlar. Bir anlam da "özlem" çalışmayı da sağlayan motor gücüdür. İsteddiği değere ulaşamayan insan, özlemi, beklentisini geleceğe taşır. O zaman bunun adı umut olur. Umut, istemektir. Beklemektir umut. Yaşam da, insanın, her istediğine ulaşması olanaksızdır. Çünkü bunu önleyen iç ve dış etkilere ve zorluklar

vardır. İşte umut, söz konusu zorlukların aşılmasını sağlamaya dönük potansiyel enerjidir. Umut, hedefdir. Hedef, amaçtır ve ulaşılması gereken aşamadır. İnsan, iyi yaşamak ve güzeli elde etmek ister. Oysa, hayat acılarla doludur. İnsan mutlu olmanın peşinde koşar. Yaşamın zorluklarından kurtulmayı amaçlar. Ve bunun bir gün gerçekleşeceğine dönük bir inanç geliştirir. Bu inanç kişiye gelecekle ilgili olumlu düşünceler edinmesini sağlar. "Emek olmadan yemek olmaz", doğal ki beklentinin gerçekleşmesi için, o beklenti her neyse, insanı ona taşıyacak dımsel koşulları, tınsel değerlerle buluşturmak gereklidir. İşte umut, bu gerçekliğin adıdır. Umut, bireyi an dan uzama taşır. Çünkü "an" bir insanın duygularının bütünselleştiği zaman içinde ki "zamandır". Umut, miskinliğin panzehiridir. Hayat çetrefil bir yoldur. Bu yolu aşmak zordur. Oysa zorluklara direnmek ve ayakta kalmak gerekir. İşte "yaşamak direnmekse", umut o direncin itici gücüdür. "Umutsuz Yaşamaz!". Umut, ağacın içinde gizli olan meyvenin açığa çıkmasının bilincinde olmaıtır. Ülkemiz, kaotik bir dönem yaşıyor. İnsanlar umudunu yitirmiş ve gelecek düşünü kuramaz olmuştur. Ülkemiz de, özellikle son on altı yıldan bu yana, üretim ekonomisi yerine tüketim toplumu yaratılmış ve her birey neredeyse borçlu konuma sokulmuştur. Eğitim dınselleştirilmiş ve yetişmiş akademik insan gücü, yerine, liyakata uygun olmayan kişiler yönetici konuma getirilmiştir. Vs... Ve tüm bu gelişmelerden büyük bir çoğunluk, gelecek kaygısı yaşamaktadır. Bu durumdan bir çıkış bekleyen büyük çoğunluğun içinde ki önemli bir kesim, endişe içindedir. Gelecek düşünü yitirmiş ve umutsuzluğa girmiştir. Oysa önümüzde bir yerel seçim var. Bu seçim, söz konusu kaosu aşmak için bir olanak yaratabilir. İşte gelecek ve geleceği belirleyecek olan irade, doğru bir seçimle umuda dönüşebilir. "İnsanı umut, deveyi hamut yaşatır" diye bir atasözümü var. Bu söz, hayata bağlanmak gerektiğini söyler. Çünkü umutsuzluk, yaşamın bitmesiyle eşanlamıdır. Doğanın diyalektik der ki: "Hiçbir kaos, sonsuza kadar sürmez". Çünkü her kaos, kendi içinde kozmosu da taşır. İşte umudu var kılan en temel doğa yasası da budur. Çünkü umut yaşamın diyalektikidir. Bu, her şeyi yeniden var eden itici güçtür.

OLAĞANÜSTÜ KONGRE İLANI

Divriği Güneyevler Köyü Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği Olağanüstü Genel Kurulu

Derneğimizin Olağanüstü Genel Kurulu 20 Ocak 2019 Pazar Günü saat 12:00'de, **Siyavuşpaşa Cad. Köprüyolu Sk. No: 9/3 Bahçelievler-İstanbul** adresindeki dernek merkezinde yapılacak. Çoğunluk sağlanamadığı takdirde kongre 27 Ocak Pazar Günü aynı yer ve saatte çoğunluk aranmadan yapılacaktır. **Yönetim Kurulu**

GÜNDEM

- 1- Açılış ve yoklama
- 2- Divan Başkanı Seçimi
- 3- Saygı Duruşu
- 4- Yönetim ve Denetim Kurulu Faaliyet Raporlarının Okunması ve Müzakeresi
- 5- Yönetim ve Denetleme Kurullarının ayrı ayrı ibrası
- 6- Tahmini bütçenin görüşülüp onaylanması
- 7- Yeni yönetim ve Denetleme Kurulu Asil ve Yedek Üyelerin seçimi
- 8- Yönetim Kuruluna derneğin amaçlarına uygun faaliyet gösteren kooperatiflere üye olma yetkisi verilmesi.
- 9- Dilek ve temenniler
- 10 - Kapanış

VEFAT

Avcılar Şoförler ve Otomobilciler Odası Başkanı Sayın Kemal Türk'ün babası

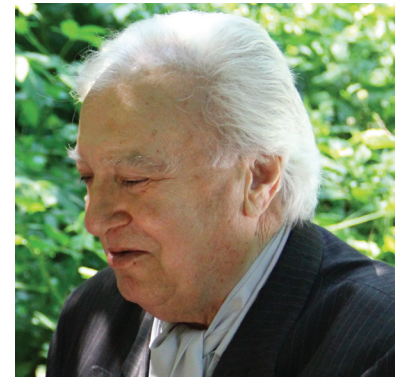
Haydar Türk

hakka yürüdü. Başta Sayın Kemal Türk olmak üzere ailesinin, akrabalarının ve sevenlerinin başı sağolsun. Devri daim olsun.

Divriği
GAZETESİ

VEFAT

Divriği'nin bilge ve yardımsever insanlarından

Mehmet Başaran

hakka yürüdü. Başaran Ailesi'nin, akrabalarının ve sevenlerinin başı sağolsun

Divriği
GAZETESİ

Gönüller Birlendi

EMEL SUNGUR

Bir muhabbet Eyledik Gönülleri Birledik

Vakfımız 21 Aralık 2018 Cuma Günü Gebze Doğa Restoran da İstanbul'da yaşayan iş adamlarını bir araya getirerek yeni bir buluşmaya, dayanışmaya ve muhabbete öncülük etti. Vakıf başkanımız Muharrem Yılmaz, Can Sönmez, Veli Aslandoğan ve Cihan Aygün canımızın katkılarıyla 100 farklı iş kesiminde başarı kazanmış iş insanları bir araya geldi.

Yol'un öğrettiği dil ve muhabbetle geçen gecede gönüller birlendi. Ben Emel bacınızın sunumu ile başlayan gecemiz, Dedemiz Bektaş Özcan'ın nefesi ve gönülleri muhabbete çağırmasıyla başladı. Maraş Katliamının yıl dönümü nedeniyle katliam lanetlenerek, unutmama ve unutturmama sözü verildi.

Vakıf başkanımız düzenlenen gecemiz ve vakfımızın amaçları, hedeflerine yönelik kısa bir konuşma yaptı.

Bacınız ben Emel Sungur, vakfımızın 4 yıldır yürütmekte olduğu burs çalışması, sosyal sorumluluk projeleri dahilinde ilk Öğretim öğrencilerini giydirme, eğitim ihtiyaçlarının karşılanması ve kütüphane yapımıyla ilgili bilgi verdim. Ayrıca bu çalışmalara her daim omuz veren tuğla koyan ve moral gücümüzün umudumuzun kaynağı Müsahip örgütlü yapılar ve canlara teşekkür ettim. Daha sonra yürüdüğümüz bu yolculukta bizi hiç yalnız bırakmayan, Alevi örgütlenmesinin emektarı Ayhan Aydın canımız bu yemekten gelen destek ve katkı ile yürütülmesi düşünülen çabalardan biri olan 2 Temmuz Sivas Katliamı Belgeseli çalışmasını muhabbet dili ile seslendirdi.

Murat Alandağlı canımız; yürütmekte olduğu ve düşünülmekte olduğumuz Araştırma Çalıştayı'na dair 'ben demeden biz diyerek' bir sunum yaptı. Mehmet Elibol hocamızda bir ihtiyaçtan kaynaklı yayınlanması düşünülen Akademik Dergi ile ilgili düşüncelerini dile getirdi.

Pirsultan Abdal 2 Temmuz Eğitim ve Kültür Vakfı'nın düzenlediği Dayanışma Yemeği 21 Aralık Cuma Günü Gebze Doğa Restoran'da yapıldı. Sunuculuğunu Vakıf Başkan Yardımcısı Emel Sungur'un yaptığı Dayanışma Yemeği'nin açılış konuşmasını Vakıf Başkanı Muharrem Yılmaz yaptı. Çok sayıda iş insanı ve sanayicinin katıldığı yemeğe ayrıca Alevi Bektaş Araştırmacısı Yazar Ayhan Aydın, Divriği Gazetesi Sahibi Saadet Bayar, Divriğili Sanayici ve İş İnsanları Derneği Başkanı Niyazi Güneri, Bektaş Özcan Dede, Mehmet Elibol, Akademisyen Murat Alandağlı katılarak birer konuşma yaptılar. Amatör sanatçılar gecede Deyişler ve Gülbengler söyledi.

Birinci bölümün sonu diye düşündüğümüz çerçevede bizden katkısını esirgemeyen gönül adamı canımız Halil İbrahim'e plaket verildi. Plaketi cemaline gönlünün güzelliği vuran Can Sönmez canımızın anacığı verdi. (Halil İbrahim can bize o gece her türlü imkanı sunan Doğa Restoranın sahibi canımızdır.) Şimdi sıra muhabbeti telli kuran ile turna yapıp göklere özgürlüklere, yollara salma zamanıydı Ankara'dan aramıza sevgili kızımız eşi Pinar ile gelen Banaz'ın muhabbet ehli evladı Deniz Türkan kah derin kuyularda oluşan volkanlara, kah güneşin şavkına, kah gurbetin yollarına götürdü getirdi. Eller göğüste Dâr'da dinledik nefesleri, nefesi bize nefes kattı. Derin bir sessizlik ile dinlendi bu haykırış. Düşündüğümüz muhabbetin ikinci

bölümüne geçildi, bu bölüm başlarken Ankara'dan bize yeni bir ekonomik perspektif sunmak üzere katılan Murat Karaca canımız bir selamlama yaptı.

Vakıf başkanımız Muharrem Yılmaz'ın davetine icabet eden iş insanları birer birer kısa bir anlatımla kendilerini ve iş alanlarını anlattılar. Yaklaşık olarak 40 kişinin üzerinde

iş insanı gönlünün sesini dile getirdi. Her gelen canımız ayrı bir coşkunun ancak aynı gönül dilinin sözcüsü oldu. Aramız da bulunan Dedemiz Bektaş Özcan da sahneye Gönül

ana ile çıkarak yüreklere mihman oldular.

Bu arada bizlere el veren canımız Saadet ve Yahya Bayar canlarımız aldıkları hizmetin sorumluluğunda gönül dilini sesli dillendirmeseler de aşk ile yaptıkları iş ile derin bir dünyanın yolcularıydı. Aynı şekilde hizmet yürüten Can tv emektarları, Zeynel Zengin, Deniz Can ve Mert Yılmaz canımız her daim olduğu gibi hizmetlerini hiç durmadan yerine getirdiler.

Bütün bu muhabbetlerin sonuna yaklaşırken elinde curası, bağlamasıyla iki iş insanı canımız her işi başaracaklarının kanıtı olarak nefesler deyişlerle muhabbete muhabbet kattılar.

Kemal Kaya canımız ve Doğu Ekin canımız Anadolu'nun muhabbet dilini o akşam Doğa Restorana taşıdı. Aşk olsun yol için yola çıkanlara yolları açık olsun. Muhabbetimizin sonuna gelmiştik bu muhabbeti birlemek,

mühürlemek ve nefesi tekrar buluşmak üzere kapatmak dedemizin Gülbengi ile oldu. Yol açıklığı, yuva huzuru, barış, sevgi ve öğretinin gösterdiği yoldan ayrılmamamız gerektiğini nefesi ile mühürledi. Bu arada erken saatlerden bu saate kadar bizim ile sevgiyi, gönlü buluşturan bütün Doğa Restoran emekçilerine de minnet muhabbetlerimizi yolluyoruz.

Muhabbet başladığı andan bitene kadar boyunlarda olan kırmızı Pirim Pir Sultan'ın amblemini taşıyan fularlar ve Seher bacım ile Saadet bacımın dağıttığı kırmızı karanfiller gönülleri birleme meydanını gelincik tarlasına çevirmişti. Bende vakfın bir hizmetli bacısı olarak büyük bir mutlulukla söyledığım Pir'in deyişlerini bu günlük bitirdim. Geceye emek verenlere, destek verenlere, hizmet yürütenlere aşk olsun. İş insanlarımızın yolları açık işleri bereketli olsun, yürüdükleri yolda ayaklarına taş deymesin.

NORM İSTANBUL'DA DAİRE SAHİBİ OLMAK İÇİN

SON ŞANS

0,98 FAİZ

%20 İNDİRİM

120 AY VADE

444 4 958

www.normistanbul.com

Aracılık Hizmetleri Ltd. Şti

YILTAŞ SİGORTAŞ

www.yiltassigorta.com.tr

Mehmet Diktaş
0532.283 82 35

Kazım Karabekir Caddesi Tuna Han
No: 101/46-47 İskitler / Ankara

Pbx: 0312. 384 67 26
0312. 341 18 26
Fax: 0312. 341 58 27

yiltas58@hotmail.com - yiltassigorta@hotmail.com

ANADOLU SİGORTA 83 YIL

Allianz

AXA SİGORTA

HDI Sigorta

Derneklerde yeni arayışlar

Divriği'ye bağlı Köy Dernek Başkanları ve yöneticileri kahvaltıda buluştu.

Köy Dernek başkanları ve yöneticileri, Ovacık Köyü Derneği Başkanı Birkan Özcan'ın çağrısıyla toplandı. 9 Aralık Pazar Günü Ovacık Köyü Derneği'nde bir araya gelen dernek başkanları ve yöneticileri dernek çalışmalarını ve "yeni dönemde neler yapılabilir" konuları üzerine görüş alışverişinde bulundular.

Divriği'ye bağlı köy dernekleri periodik toplansısı 9 Aralık Pazar Günü Ovacık Köyü Derneği'nde yapıldı. 19 Köy Derneği başkanı ve yöneticisinin katıldığı toplantıya DKD Başkanı Cafer Yıldız ve dernek yöneticileri de katıldı. Toplantıda dernek çalışmaları tartışıldı.

Evet eksiklerimiz var. Derneklerimizin kurulduğu tarihlerde ki beklentilerimiz ve ihtiyaçlarımız önemli ölçüde değişti, bunun da farkındayız. Peki bu gün

çok sayıda insan talip olurken son yıllarda dernek yönetimlerine kimsenin talip olmadığı, hatta bazen zorla yönetici buldukları, bazen de bulamadıkları yönünde fikir birliği

nispetinde yeniden yapılanmalıyız. Bir taraftan da köylerimizin üretim süreçlerine katılması için tarım ve hayvancılık konularında kooperatifler aracılığı ile aileler arası

derneği olarak köyümüzde üretim kooperatifi kurmayı planladık. Yaklaşık 60 civarında üye sayısına ulaştık. Başta hayvancılık olmak üzere tarımsal üretime de yöneleceğiz." Dedi. Son olarak söz alan DKD Başkanı Cafer Yıldız şunları söyledi. "Son yıllarda Divriği ve Köylerinde üretim kooperatifi kurma girişimlerimiz var. Bir de İstanbul'da Tüketim Kooperatifi kurmayı hedefliyoruz. Bu iki kooperatifin karşılıklı ilişkisi içinde

Ovacık Köyü Dernek Başkanı Birkan Özcan'ın açılış konuşması yaptığı kahvaltıda Divriği Kültür Derneği Başkanı Cafer Yıldız, yönetim kurulu üyeleri ile 19 Köy Derneği Başkanı katıldı. Birkan Özcan köy dernek başkanlarını selamladıktan sonra yaptığı konuşmada "zaman zaman böyle toplantılar yaparak daha iyi çalışmalar nasıl yapacağımızı müzakere etme fırsatı yakalıyoruz.

ne yapmalıyız? Hep birlikte neler yapabiliriz? Bu gün bunları konuşma imkânı bulacağız" dedi. Daha sonra sırasıyla söz alan Köy Dernek Başkanları kendi çalışmalarını özet olarak anlattı. Köy dernek başkanlarının ortak görüşlerinden bir tanesi, derneklerin ilk kuruluş yıllarında coşku ve heyecan varken, kongrelerde yönetici ve başkan olmak isteyen

oluşt. Bazı köy dernek başkanları geçen zaman içerisinde köy derneklerinin işlevlerini tamamladıklarını, ancak yeni döneme uygun yapılanmadığını söylediler. Timisi (Bayırüstü) Köyü Derneği Başkanı Ali Balkaya yaptığı konuşmada, "Bugün itibarıyla köy derneklerinin bu şekilde çalışmasının hiç bir faydası yok. Yaşadığımız kente dair ihtiyaçlar

ekonomik dayanışma ağı kurulumalı" dedi. Yağbasan Köyü Derneği Başkanı Nihat Karagüler yaptığı konuşmada "Köy Dernekleri bir araya gelerek Federasyon ve Konfederasyon üzerinden yapılanmalı. Derneklerin cılız ve etkisiz olmalarının önüne geçilmeli." dedi. Daha sonra söz alan Birestik (Arıkbaşı) Köyü Derneği Başkanı Cemal Aydoğan "Köy

çalışmasını planlıyoruz. Organik tahıl üretme konusunda Ata Tohumu diye tabir ettiğimiz hibrit içermeyen tohum topladık. Önce bu tohumları zenginleştirerek çiftçilerimize dağıtacağız. Arazilerin birleştirilmesi konularında çalışmalarımız da sürmekte" dedi. Kahvaltının ardından DKD yöneticisi, Halk Müziği sanatçısı Murat Türkyılmaz bir dinleti verdi.

anagold
MADENCİLİK

2019

*Yeni yılınızın
ülkemize, dünyamıza ve
tüm insanlığa
barış, huzur ve mutluluk
getirmesini diler...*

Acil Demokrasisi Çağrısı

Bir durum değerlendirmesi yaparak başlayalım isterseniz? İkinci döneminiz (4'üncü Yıl) kısa bir süre sonra bitecek? İlk seçtiğiniz günden bu güne neler yapmayı planlamıştınız, neler yaptınız?

Merhaba, öncelikle Divriği Gazetesi okurlarını sevgi ve saygıyla selamlıyorum. Öncelikle 2 dönemi bir arada değerlendirmemi talep ediyorsunuz. 47. döneminde görevle talip olduğumuzda amacımız derneğimizin o dönemdeki içine düşmüş olduğu hem ekonomik sıkıntılardan hem de katılımsızlık durumundan bir an önce çıkarmaktı. Bunu nispeten sağlayabildiğimizi düşünüyorum. O dönem hatırlarsanız ülke gündeminin katliamlarla meşgul olduğu olağanüstü şartlarının yaşandığı bir dönemdi buna rağmen derneğimiz faaliyetlerini gerçekleştirmiş ve ülke gündemini de yerel gündemi de çalışmalarının odağına almıştır. 48. dönemde ise derneğimizin ekonomik bağımsızlığını kazanmasına dönük çalışmalarımızı yoğunlaştırdık. Derneğimizin Kocamustafapaşa'da olan binasına büyük bir tadilata girdik bu tadilatı %90 oranında sonuçlandırdık. Yerlerimizi bağımsız bölümler haline getirerek kiraya verdik. Dernek gelirlerimizi dernek giderlerimizin üzerine çıkarmayı başardık. Bu arada da rutin gündemlerimizi yerine getirdik. Görevde olduğumuz süreçte ortalama 70 Divriğili üniversite öğrencisine burs vermeyi başarabildik. Programımız da olup da yapamadığımız birçok şey oldu Bunların en başında komite bazlı çalışmayı örgütleyemedik. Köy derneklerimizle birlikte birçok proje yaptık fakat ilişkilerimizi kurumsal bir zemine oturtamadık. Divriğinin değerlerini öne çıkartıp belgeleme akademik çalışma yapma noktasında da eksik kaldık.

Divriği Kültür Derneği, gerek tüzüğünde gerekse programında yazıldığına göre “Yerel Bir Dernek. Divriğili olmayanlar derneğe üye bile olamıyor? Buna rağmen yerel çalışmalara, yerel faaliyetlere fazla önem verilmediği yönünde eleştirileri var? Ne diyecek sizin?

Bu değerlendirme biraz subjektif gibi geldi bana. Evet yerel bir derneğiz fakat derneğimizin üyeleri ve hemşerilerimiz de bu ülkede ve bu dünyada yaşıyor ülke sorunları ve dünya sorunları ile yakından ilgililer ve etkileniyorlar. Son yapmış olduğumuz tüzük değişikliği de Derneğimize bu misyonu veriyor. Ayrıca Divriğimizin yerel sorunlarıyla da yakından ilgilendik Musal da altın madeni araması konusunda derneğimiz 2 etkinlik yaptı. Mursal dayanışması adına yapılan 3 etkinliği aktif katılım sağladı Bunlardan birincisi İstanbul'da 1 panel ikincisi Divriği de 1 panel üçüncüsü Divriği de bir konser miting 4'cü İstanbul İstiklal Caddesi'nde bir basın açıklaması beşincisi ise 29 Ekim'de Divriği'den Mursal'a yürüyüş ve orada Cumhuriyet Bayramı'nı kutlama gibi. Mursal dayanışma Platformu'nun bir bileşeni olarak kendi etkinliklerimiz yanı sıra bu etkinliklerin aktif olarak içinde yer aldık. Derneğimiz öncülüğünde başlatılmış olan Divriği kültür ve Cemevi inşaatı ile ilgili 47. dönemden başlayan ve 48 dönemdeki çalışmalarla sonuca ulaşıldı.

Cemevimizin inşaatı bitirildi Bu konuda da Divriği Kültür Derneği yönetim kurulu olarak sürecin kurgulanması yapıcı bir rol üstlendik. Ayrıca 48. dönemde Divriğili Sanayici ve İşadamları Derneği nin (DİVSIAD) kuruluşunda da Divriği Kültür Derneği kurucu bir rol üstlenmiş ve bu yapının oluşmasında ciddi katkılar sunmuştur. Bu dernek önümüzdeki günlerde Divriğimize ekonomik anlamda katkılar sağlayacaktır. Ayrıca şu an yine derneğimizin gündeminde olan ve bayağı mesafe kat ettiğimiz Divriği Üretim ve Tüketim Kooperatifi nin örgütlenme çalışması içerisindeyiz Bu da Divriği'deki üretimi artıracak ve diğer kentlerdeki Divriğililerin sağlıklı gıdaya uygun fiyatla ulaşmasına imkan tanıyacaktır.

Divriği Kültür Derneği 49. Olağan Genel Kurulu 20 Ocak Pazar Günü Sarıyer Belediyesi Yaşar Kemal Kültür Merkezi'nde yapılacak. Kongre sürecini ve DKD'nin yeni dönemini dernek başkanı Cafer Yıldız Divriği Gazetesi'ne değerlendirdi.

DKD Başkanı Cafer Yıldız, yeni dönemde üretim ve tüketim kooperatifleri kurma girişimlerinin olduğunu ifade etti. Özellikle organik tarım konusunda girişimlerde bulunacaklarını söyleyen Yıldız, mevcut yönetim kurulunun kısmen yenilenerek devam edeceğinin ipuçlarını verdi.

İstanbul'da 180 bin civarında Divriğili olduğu tahmin ediliyor? DKD'nin kayıtlı kaç üyesi var? Bu kayıtlı üyeler güncel ve aktif mi? Ayrıca İstanbul'da yaşayan Divriğili nüfusun yüzde kaç ile bağlantınız var?

Bu 180.000 rakamı ne kadar doğru bilmiyorum ama 110.000 civarında olduğunu yönünde bilgiler var. Divriği Kültür Derneği nin şu an 3700 üyesi var Fakat bu üyelerin neredeyse yarısına yakın kısmının dernekle herhangi bir organik ilişkisi yok. Genel kurulda bu durumda olan üyelerin tasfiye edilmesi ile ilgili bir önergeyi vereceğiz. Çünkü şu an yeni çıkan dernekler Kanunu'na eklenen bir uygulama ile tüm üyelerin DERBİS sistemine geçilmesi çalışması var iletişimi güncel olmayan TC numarası olmayan üyelerimiz eğer ulaşamazsak üyelikten çıkarılması gibi bir durum söz konusu. İstanbul'da yaşayan divriğililer ile olan ilişkimizin düzeyini yapmış olduğumuz pilav kültür şenliğine gelen 5 bin insan

yine Derneğimizin sosyal medya hesabında 8 bine yakın üye belirleyici bir Kriter olarak ortaya koyuyor.

Köy dernekleri ile ilgili projeleriniz, çalışmalarınız var. Bunları biliyoruz. Köy Derneklerinin aktif çalışma bakımından bazı sıkıntıları var. Görevde bulunduğunuz süre içerisinde bu sıkıntıların aşılmasına dair neler yaptınız, neler yapamadınız? Köy Dernekleri yeni dönemde neler yapmalı? Yukarıda da ifade ettiğim gibi bu konuda aslında bir projemiz var işil üzerinden birlikte örgütlenmek ortak etkinlik havuzu oluşturarak derneklerimizin mekanlarında bu etkinlikleri yaşama geçirmek. Ancak bizim Derneğimizin yaşamsal bir

girişimlerin var? Bu çalışmalar devam edecek mi? En nihayetinde ne yapmak istiyorsunuz? Divriğililerden ne bekliyorsunuz? Bu hususta Köy dernek başkanlarımızla ve kamuoyuyla sık sık bu düşüncemizi paylaşıyoruz. Bu düşüncemiz meyvelerini vermeye başladı. Yukarıda da bahsettiğim gibi bir üretim tüketim Kooperatifi kurmak çalışmamız son noktaya geldi. Aynı zamanda bir derneğimiz tarım ve hayvancılıkla ilgili bir kooperatif kurma çalışması yürütüyor bir başka köyümüz köyündeki arazileri toplulaştırma adına bir anonim şirket kurma çalışması yürütüyor Önümüzdeki dönemde Bununla ilgili somut ve güzel sonuçlar alacağız.

rahatlama aynı zamanda derneğimizde bir müdür istihdamına bir araç alımına imkan sağlayarak üyelerimize daha rahat ulaşmamıza ve daha verimli çalışmalar yapmamıza imkan sağlayacak.

Özellikle genç kuşakların eski alışkanlıklara sıcak bakmadığını, dernek çalışmalarına ilgi göstermediklerini biliyoruz. Güncel hayata dair, gençlerin veya insanların beklentileri eskisi gibi değil? İhtiyaçlar, beklentiler değişti? Bu soruya katılıyor musunuz? Evet bu değerlendirmenize katılıyorum. Bu çerçevede gençlik projeleri üretmek ve onların ilgi ve alakasını uygun çalışmaları yapmak gerekiyor. 48. dönemde özellikle çocuklarla ilgili etkinliklerimizi çoğalttık. 3N (ne nerede nasıl) Gezileri, atölye çalışmaları vs. Bursiyerlerimizin de dernekte olan ilişkilerini kurarak gençliğimizi de aktif hale getirme çalışmalarımız oldu.

Yeniden DKD Başkanlığına aday olacak mısınız? Eğer aday olarsanız, geçmiş 4 yıldan farklı olarak ne yapacaksınız? Aday olmayacaksanız, aday olanlara ne önermek istiyorsunuz?

Yapmış olduğunuz genel kurul süreci toplantılarında üyelerimizden aldığımız görüşleri değerlendirdik. Yönetim kurulumuz devam etmek isteyen arkadaşlarımıza takviyeler yaparak bir dönem daha genel kuruldan yetki talep edeceğiz. Temel hedefimiz Divriği Kültür Derneği çerperinde entellektüel bir birikim sağlayabilmek. Sanatçıların bilim insanlardan akademisyenlerin yazarların çizerlerin derneğimiz ile olan ilişkilerini komiteler yolu ile güçlendirerek geliştirmek genç üyeler ve kadın üyeleri çoğaltmak gibi dernekler ile ilişkilerimizi onları da güçlendiren bir anlayışla kurumsal bir zemine taşımak. Divriği'nin kültürel ekolojik tarihsel birikimine daha fazla katkı sağlayabilmek. Çocuklarımızın ve gençlerimizin eğitimine daha fazla katkı sağlayabilmek.

Sormadığımız bir soru mutlaka kalmıştır? Sözü size bırakalım isterseniz? Buyurun; Son olarak ne söylemek istersiniz?

Ülkemizin ve dünyanın karanlık bir süreçten geçtiği bir dönemdeyiz Hepimize çok büyük görevler düşüyor eksiklerimiz yanlışlarımız Olabilir böyle durumlarda birbirimizi ötelemekten dişlamadan bir arada omuz omuza mücadele etmemiz gerekiyor. Bizler iyilik örgütleriyiz. İyiliği çoğaltmak görevimiz. Bu ülkenin bizim gibi örgütlere ihtiyacı var. Bizatihi içinde bulunmuş olduğum 47. ve 48. dönemde derneğin çerperinde olan kesimleri kucaklayan bir anlayışla çalıştık. Çalışma kültürünü benimsemedik. Tartışma eleştirileri bizim geleneklerimizde olan ve bizi geliştiren bir şey. Hepimizin birbirimize tahammül etmeye ihtiyacı var. 20 Ocak'ta yapacağımız genel kurulu ülkemizde ciddi deformasyona uğramış olan demokrasiye adadık. Acil demokrasi talebimizi ileteceğimiz bir zemin olarak genel kurulu bir demokrasi şölenine dönüştüreceğiz. Tüm üyelerimizi ve hemşerilerimizi duyarlı kamuoyunu genel kurula katılmaya, bu talibi güçlendirmeye katkı vermeye davet ediyoruz.

Son bir yıldır tarım ve hayvancılık konularında, üretim odaklı

2019

MUTLU YILLAR

Yeni yılın geleceğe
umutla bakmamızı
sağlayacak, ülkemize ve
halkımıza hizmet azmimizi
güçlendirecek ve daha mutlu
günleri müjdeleyecek
bir dönem olmasını diliyor,
huzurlu, sağlıklı,
umut dolu bir yıla
merhaba demeyi
diliyorum.

İnş. Müh. **Şükrü GENÇ**
Sarıyer Belediye Başkanı

SARIYER
BELEDİYESİ

SarıyerBld

SarıyerBelediye

SarıyerBelediye

sariyer.tv.tr

www.sariyer.bel.tr

444 1 722